

พระฤาษี อสิตดาบส

พระภาชี อลิตดาบส

● มโนปุพพวงคมา ฌมมา ●

สำนักคั่นคว่าทางวิญญาน

หนังสือ

ผู้เขียน

ฉบับอิเล็กทรอนิกส์ครั้งที่ ๑

เจ้าของผลงาน

ผู้อำนวยการ

บรรณาธิการ

ผู้จัดการ

ผู้จัดทำทุน

ผู้จัดรูปเล่มหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

ผู้ออกแบบปก

คณะพิสูจน์อักษร

ผู้ประสานงาน

ผู้ให้คำปรึกษาเรื่องหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

เจ้าของลิขสิทธิ์

พระฤาษี อสิตดาบส

พร รัตนสุวรรณ

สิงหาคม ๒๕๖๓

สำนักคั่นคว่าทางวิญญาน

ศรีเพ็ญ จัตตะศรี

ผ่องผิว พัฒนประภาพันธุ์

ทวี ลีลาเวชบุตร

ชลิกา โรจนโกศล

ศมานันท์ ฌนัตธรรมกุล

มนตรา ชาติาชัยสินทวี

สำนักคั่นคว่าทางวิญญาน

สอาด แก้วเกษ

สุภาณี หงส์เงิน

ทวี ลีลาเวชบุตร

กิตติ รัตนศรีวิจิตร

นริศ เรเชียงแสน

ศุภกฤต ลีลาเวชบุตร

พงษ์เพชร อมรสัทธี

ดร.นันทพล โรจนโกศล

มูลนิธิพร รัตนสุวรรณ

๔๗/๒ ถ.สามเสน บางลำพู

กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๐๐

โทร. ๐ ๒๒๘๒ ๒๐๒๕

หนังสือ “พระฤาษี อสิตดาบส” เล่มนี้
มูลนิธิพร รัตนสุวรรณ จัดทำขึ้นใหม่ในรูปแบบ
ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book)
เมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๖๓

พระยาณี อสิตดาบส

โดย

พร รัตน์สุวรรณ

จัดพิมพ์

โดย

สำนักค้นคว้าทางวิญญาณ

โลโกปตตมฤกา เมตตา

เมตตาเป็นเครื่องค้ำจุนโลก

ขอทุกท่านจงแผ่เมตตาธรรม

อธิษฐานจากการจาก.....

คำนำ

เป็นที่ทราบกันดีว่า พระพุทธเจ้าในสมัยที่พระองค์ยังทรงเป็นพระกุมาร ในวันแรกที่พระองค์ได้ประสูติจากพระครรภ์มารดาที่ป่าลุมพินี และได้เสด็จกลับเข้ามาในพระราชนิเวศน์แล้ว วันนั้นพระฤๅษีผู้มีนามว่า **อสิตดาบส** ก็ได้มาเยี่ยมถึงในราชสำนัก เมื่อได้พิจารณาดูพระพุทธรูปลักษณะของพระกุมารแล้ว ก็ได้ทำนายว่าต่อไปจะได้ตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งก็เป็นจริงตามคำทำนายนั้น แต่พระฤๅษีอสิตดาบสไม่ทันได้อยู่เห็น เพราะภายหลังจากนั้นไม่นาน ท่านก็จุติจากโลกมนุษย์ไปเกิดเป็นพรหมชั้นอรุปรหม ซึ่งท่านเองก็รู้ว่า แม้พระกุมารจะได้ตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้ว ก็เสด็จไปโปรดท่านยังพรหมโลกนั้นไม่ได้ เรื่องราวของพระฤๅษีอสิตดาบส เท่าที่ปรากฏในคัมภีร์ก็มีเพียงเท่านี้ ต่อจากนี้ก็ไม่มีความเกี่ยวข้องกับท่านอีกต่อไป ชาวของท่านเงียบมานาน ตราบจนกระทั่งเมื่อวันวิสาขบูชาปีนี้ ซึ่งตรงกับวันอาทิตย์ที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๒๑ สมเด็จพระ-

นเรศวรมหาราช ทรงมีรับสั่งให้จัดการทอดผ้าป่า ๑๐๘ องค์ เพื่อรำลึกถึงพราหมณ์ ๑๐๘ องค์ และอีกหนึ่งองค์ เพื่อรำลึกถึงพระฤๅษีอสิตดาบส ที่พระเจดีย์อิสรภาพ ศูนย์พัฒนา-ศาสนา ตำบลแคมป์สน อำเภอห้วยสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ เรื่องราวของท่านก็ได้ปรากฏเป็นข่าวขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง เป็นข่าวที่ไม่น่าเชื่อ ไม่น่าเป็นไปได้ เราทั้งหลายจะไม่เชื่อเป็นอันขาด ถ้าหากไม่ได้รับการยืนยันจากมวลเทพเจ้าทั้งหลาย

ข่าวอะไรเกี่ยวกับองค์พระฤๅษีอสิตดาบสผู้อยู่ใน โลกที่ใคร ๆ ก็ไปติดต่อไม่ได้ ข้าพเจ้าขอยืนยันว่ามีข่าวเกี่ยวกับท่านจริง ๆ เป็นข่าวมหัศจรรย์มากด้วย ซึ่งข่าวอันนี้องค์ที่เปิดเผยให้ทราบเป็นครั้งแรก ก็คือ หลวงพ่อสมเด็จพะพุฒาจารย์ (โต พรหมรังษี) องค์ที่ ๒ ก็คือ สมเด็จพะสังฆราชสุขุ (ญาณสังวร โกเถื่อน) แห่งวัดราชสิทธิารามหรือวัดปลับหลวงพ่อสมเด็จพะพุฒาจารย์ (โต) เปิดเผยให้ทราบเมื่อวันวิสาขบูชา คือวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๒๑ ส่วนสมเด็จพะสังฆราชสุขุ เปิดเผยให้ทราบเมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๑ (ห่างกัน ๖ เดือนกับ ๔ วัน) สมเด็จทั้งสององค์ท่าน

เปิดเผยให้ทราบ โดยวิธีท่านมาเทศน์ผ่านทาง คุณศรีเพ็ญ
 จัตตุหะศรี เทศนาทั้ง ๒ กัณฑ์นี้ได้บันทึกเทปไว้ และได้ถ่ายทอด
 นำมาพิมพ์ไว้ในหนังสือเล่มนี้แล้ว ขอให้ดูหน้า ๑๒ และหน้า
 ๒๗ และเมื่อท่านเทศน์แล้ว ข้าพเจ้าก็ได้รับคำสั่งให้เอาเรื่องนี้
 ไปพิมพ์เป็นหนังสือ ส.ค.ส. ปี ๒๕๒๒ นี้คือเรื่องราวโดยย่อ
 ซึ่งเป็นที่มาของหนังสือเล่มนี้

ภายหลังจากที่ข้าพเจ้าได้รับคำสั่งให้จัดทำหนังสือ
 เรื่องนี้ ข้าพเจ้าก็หนักใจอยู่นาน เพราะถ้าจะพิมพ์เฉพาะ
 เทศนา ๒ กัณฑ์ คือของสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) กัณฑ์หนึ่ง
 และของสมเด็จพระสังฆราชคุชกัณฑ์หนึ่ง โดยไม่ได้เขียนอะไร
 เพิ่มเติม ก็เป็นของแน่ว่าคนส่วนมากจะอ่านไม่รู้เรื่อง แต่ครั้นจะ
 เขียนอธิบาย ข้าพเจ้าเองก็สงสัยในเรื่องของท่านหลายตอน
 ตีปัญหาของท่านไม่แตก จึงได้แต่รอ ๆ ๆ ๆ มานาน จนกระทั่ง
 ในที่สุดยังมีเวลาเหลืออีกไม่ถึงเดือน จึงได้ตัดสินใจลงมือเขียน
 และก่อนที่จะเขียนข้าพเจ้าก็ได้ซักถามปัญหาต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้า
 สงสัยจากเทพเจ้าหลายองค์ จนเป็นที่กระจ่างแล้ว จึงได้ลง
 มือเขียน ซึ่งเวลาที่ใช้เขียนจริง ๆ ก็ประมาณ ๑๐ ชั่วโมง ก็ได้

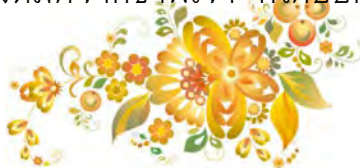
เป็นหนังสือเล่มนี้ออกมา ซึ่งค่อนข้างจะเป็นเรื่องที่พิศดาร
เหลือเชื่ออยู่มากทีเดียว ข้าพเจ้าจะไม่ขอพูดไว้ในคำนำนี้ว่า
ทำไมเรื่องที่เขียนนี้ จึงเป็นเรื่องเหลือเชื่อ ขอให้ท่านจงอ่านดู
เองในเนื้อ เรื่องข้างใน

ข้าพเจ้าเคยประกาศไว้ว่า หนังสือนี้จะให้เสร็จภายใน
วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๒๑ แต่แล้วก็ทำให้เสร็จไม่ได้ภายใน
กำหนดนี้ เพราะเขียนเรื่องยังไม่ทันจะเสร็จแท่นพิมพ์ของ
สำนักคัมภีร์ทางวิญญาน ซึ่งมีอยู่แท่นเดียวก็เกิดปาฏิหาริย์
คืออยู่ดี ๆ ก็พังขึ้นมาเฉย ๆ ถ้าจะแก้ไขให้พิมพ์ได้ก็ต้องใช้เวลา
ไม่น้อยกว่า ๒ อาทิตย์ เห็นว่าไม่ทันแน่ จึงได้ไปขอ
ความกรุณาจากคุณสุรศักดิ์ ฉวีวงศ์ ผู้เป็นเจ้าของโรงพิมพ์
สหสยามการพิมพ์ และเป็นประธานมูลนิธิพัฒนาเยาวชน
ซึ่งครั้งแรกก็จะขอแต่เพียงให้ช่วยพิมพ์ให้เท่านั้น ค่าใช้จ่าย
อย่างอื่นจะออกเองทั้งสิ้น แต่เมื่อคุณสุรศักดิ์ทราบเรื่องราว
ต่าง ๆ จากคุณศรีเพ็ญผู้ไปติดต่อขอความช่วยเหลือ
คุณสุรศักดิ์ก็เกิดศรัทธารับภาระจัดการพิมพ์ให้ทั้งหมด
พร้อมทั้งให้กระดาษทั้งหมด จึงเป็นอันว่า หนังสือเรื่องนี้

ทางสำนักคั่นคว่ำทางวิญญาณ เกือบไม่ต้องลงทุนอะไรเลย
แล้วยิ่งกว่านั้นครั้งแรกตั้งใจว่าจะพิมพ์ ครั้งแรกนี้เพียง
หนึ่งหมื่นเล่ม แต่คุณสุรศักดิ์ถามว่าจะจำหน่ายเล่มละเท่าไร
ก็บอกว่าเล่มละ ๕ บาท คุณสุรศักดิ์จึงบอกว่า ถ้าเช่นนั้นจะ
พิมพ์ให้สองหมื่นเล่ม เพื่อให้ได้เงินแสน และจะได้นำเงินนี้ไป
สร้างพระเจดีย์อิสราภาพ อนุสรณ์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช
และศูนย์พัฒนาศาสนา

คุณสุรศักดิ์ ฉวีวงศ์ คนนี้แหละคือผู้บริจาคเงินล้านเป็น
คนแรก สร้างพระเจดีย์อิสราภาพฯ สร้างศูนย์พัฒนาศาสนา
ถ้าไม่ได้แรงศรัทธาของท่านผู้นี้ ข้าพเจ้าคิดว่าป่านนี้ก็คงจะ
สร้างอะไรไม่ได้ หรือถึงจะสร้างได้ก็คงไม่ได้มากเหมือนอย่าง
ที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ ท่านลองคิดดูเมื่อครั้งที่สมเด็จพระนเรศวร-
มหาราชเสด็จมารับสั่งว่า เมื่อถึงวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒
(ตรงกับ วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๑๘) ให้ทำพิธีวางศิลาฤกษ์
สร้างหอประชุมศูนย์พัฒนาศาสนา และให้ลงมือสร้างเลยด้วย
ขณะนั้นข้าพเจ้าไม่มีเงิน แต่แล้วคุณสุรศักดิ์ ผู้นี้เอง เมื่อได้
ทราบโครงการทั้งหมดจากข้าพเจ้า ก็ได้บอกปากว่า **“ปีนี้ผม**

ตั้งงบประมาณให้อาจารย์หนึ่งล้านบาท” ข้าพเจ้าได้เงินจำนวนนี้แหละจึงได้สร้างสิ่งต่าง ๆ ภายในศูนย์ให้สำเร็จได้ภายในระยะไม่ถึงปี และความจริงท่านผู้นี้ก็ได้บริจาคเงินช่วยเหลือมาเรื่อย ๆ จนถึงเดี๋ยวนี้ ข้าพเจ้าจึงขอจารึกประวัติและขออนุโมทนาไว้ ณ ที่นี้ด้วย

อนึ่ง สำหรับรูปหน้าปกของหนังสือนี้คือ พระเจดีย์อิสรภาพ อนุสรณ์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ซึ่งกำลังก่อสร้างอยู่ในขณะนี้ และเป็นพระเจดีย์ที่สมเด็จพระนเรศวรมหาราช รับสั่งให้สร้างขึ้นตามแบบที่พระองค์ทรงกำหนด ณ ตำบลแคมป์สน อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์

พร รัตนสุวรรณ

๑๓ ธันวาคม ๒๕๒๑

สำนักค้นคว้าทางวิญญาณ (ชั่วคราว)

๔๓/๒ ถนนสามเสน บางลำพู กรุงเทพมหานคร

โทร. ๐-๒๒๕๒-๒๐๒๕ เข้าตรอกข้างร้านตัดเสื้อมิตรชาย
ซึ่งอยู่ใกล้ ๆ กับถนนลำพู ทางเข้าวัดสังเวช

สารบัญ

หน้า

พระฤๅษีอสิตดาบส	๑
ประวัติพระฤๅษีอสิตดาบสจากหนังสือ	
ปฐมสมโพธิกถา	๓
พราหมณ์ ๑๐๘ องค์ทำนายสิทธิ์ตถกumar	๘
เทศนาของสมเด็จพระสังฆราชคฺข (โกเถื่อน)	๑๒
บรรยายภาคในโลกทิพย์วันทอดผ้าป่า	๑๖
รู้ได้อย่างไรว่า “แสงสีทองมาจากพรหมโลก”	๒๓
สภาพอรูปรหม	๒๓
เหตุไรพระพุทเจ้า	
จึงเสด็จไปโปรดอสิตดาบสไม่ได้	๒๕
อสิตดาบสจะจุติมาสูโลกมนุษย์ได้หรือไม่	๒๕
เทศนาของสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต)	๒๗
ดวงอาทิตย์แห่งโลกหมายถึงอะไร	๒๙
พระพุทเจ้าคือดวงอาทิตย์แห่งโลก	๓๑
แสงสว่างอันโอฬารจะเกิดขึ้นในสมัยใดบ้าง	๓๒

สมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงมีบัญชาให้	
ดวงอาทิตย์แห่งโลกเกิด หมายความอย่างไร	๓๕
แสงสีทองคือสัญลักษณ์ที่บอกให้รู้ว่า	
ดวงอาทิตย์แห่งโลกจะเกิดขึ้นอีกครั้ง	๔๐
แน่ใจหรือว่าพระพุทธศาสนา	
จะรุ่งเรืองขึ้นอีกเหมือนในสมัยครั้งพุทธกาล	๔๗
พระพุทธเจ้าได้ตรัสรู้อะไร	๔๘
ยุควิญญูณคือรุ่งอรุณแห่งยุคพระศรีอารย	๕๐
เหตุไรพระพุทธศาสนาจึงไม่เจริญ	๕๓
ทำไมจึงต้องรู้แจ้งเรื่องโอบปาติกะ	๕๔
การรู้แจ้งในเรื่องโอบปาติกะ	
จะทำให้รู้แจ้งเรื่องพระเจ้าและธรรมชาติ	๕๖
การสร้างพระเจดีย์อิสิรภาพ	
เป็นประจักษ์พยานบอกให้รู้อะไร	๖๔
การรู้แจ้งเรื่องโอบปาติกะ	
จะช่วยให้พ้นทุกข์ได้อย่างไร	๖๖
ทุกคนอย่าประมาท	๗๕

พระยาขี้อสิตดาบส

จากหนังสือ ปฐมสมโพธิกถา ซึ่งรจนาโดยสมเด็จพระ
กรมพระปรมานุชิตชิโนรส ได้กล่าวไว้ว่า “ในวันที่พระกุมาร
ได้ประสูติจากพระครรภ์มารดา คือพระนางสิริมหามายา
ที่ป่าลุมพินี และได้เสด็จกลับเข้ามาในพระราชสำนักแล้ว
พระยาขี้อสิตดาบส หรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า กภาพเทวิลดาบส
ได้ทราบข่าวก็มาเยี่ยมยังที่ราชสำนัก พระเจ้าสุทโธทนะ
พระพุทธบิดาก็ได้รับสั่งให้นำพระกุมารออกมาเพื่อจะให้นม
นัสการพระยาขี้อสิตดาบส แต่ไม่ทันที่พระกุมารจะได้กราบพระยาขี้อสิตดาบส
กลับลุกขึ้นจากอาสนะแล้วคุกเข่าไหว้
พระกุมาร ส่วนพระเจ้าสุทโธทนะพร้อมด้วยพระประยูรญาติ
ทั้งหลาย เมื่อได้เห็นพระยาขี้อสิตดาบส ซึ่งเป็นที่เคารพนับถือแห่งตน
ไหว้พระกุมารเช่นนั้น ทุกคนก็ได้พากันไหว้พระกุมารตาม
พระยาขี้อสิตดาบส ครั้นแล้วพระยาขี้อสิตดาบสหลังจาก
พระยาขี้อสิตดาบส ได้พิจารณาดูพระพุทธรูปลักษณะแล้ว

ก็ได้ว่าก็ได้ทำนายว่า **“พระกุมารนี่คือพระโพธิสัตว์ที่ได้จุติลงมาเกิด และจะได้ตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธะ”** นี่คือข้อความที่สรุปมาแต่ย่อ ๆ จากเรื่องราวอันพิศดารในหนังสือปฐมสมโพธิกถา แต่อย่างไรก็ดี ข้าพเจ้าคิดว่า ท่านผู้อ่านทั้งหลายควรได้ทราบเรื่องนี้โดยละเอียดด้วย เพราะเรื่องราวต่าง ๆ ที่สมเด็จพระปรมาณูชิตชินโอรสได้รจนาไว้ นั้นท่านได้รวบรวมมาจากพระไตรปิฎก และจากอรรถกถาต่าง ๆ มาเขียนไว้ไม่ใช่ท่านแต่งขึ้นเอง แม้ว่าข้อความบางตอนในหนังสือปฐมสมโพธิกถานี้จะไม่น่าเชื่อ เพราะดูจะเป็นเรื่องผิดวิสัยธรรมดา แต่เรื่องอย่างนี้ข้าพเจ้าเคยเข็ดมาหลายเรื่องแล้ว กล่าวคือ เรื่องราวอันดูออกจะผิดวิสัยธรรมดานั้น เมื่อก่อนข้าพเจ้าไม่เคยเชื่อและคิดว่าเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ จะต้องเป็นเรื่องที่แต่งต่อเติมเสริมขึ้นในภายหลัง ไม่ใช่เป็นเรื่องจริงที่มีมาตั้งแต่สมัยครั้งพุทธกาล แต่ครั้นแล้วต่อมาภายหลังเมื่อข้าพเจ้ามีการศึกษาค้นคว้ามากขึ้น จึงได้รู้สึกตัวว่าเป็นเพราะตัวเองปัญญาอ่อนเข้าไม่ถึง จึงคิดว่าเรื่องเหล่านั้นไม่จริง เพราะเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงไม่กล้าที่จะวิจารณ์ว่า เรื่องต่าง ๆ ที่

สมเด็จฯ ท่านรจนาไว้ นั่นเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ และก็อยากจะ
รักษาต้นฉบับเดิมเอาไว้ด้วย ข้าพเจ้าจึงขอคัดลอกข้อความ
ตอนนี้มาให้ท่านผู้อ่านได้ศึกษากันก่อนดัง ต่อไปนี้

ประวัติพระยาขี้อลิตดาบส จากหนังสือปฐมสมโพธิกถา

ในวันนั้นหมู่เทพยดาทั้งหลายในดาวดึงส์เทวพิภพ
มีสมเด็จจอมรินทราธิราชเป็นต้น ชวนกันขึ้นชมไสมนัส เจรจา
แก่กันว่า “ราชบุตรกรุงสุทโธทนมหาราชในเมืองกบิลพัสดุ์
ซึ่งประสูตินั้น จะทรงนิสัสนาการภายใต้ไม้มหาโพธิ์ จะได้ตรัส
เป็นพระสัพพัญญูพุทธเจ้า และจะตรัสเทศนาพระธรรมจักร
เราทั้งหลายจะได้เห็นพระพุทธรูปเจ้าแลจะได้ฟังพระสัทธรรม”
ชวนกันกระทำสาธุการแลโบกซึ่งทิพยภูษาต่างธงชัย กระทำ
สักการะบูชามากกว่าแสน เล่นมหรสพเอิกเกริกไปทั้ง
เทวโลก ลำดับนั้นพระดาบสองค์หนึ่งมีนามว่ากาฬเทวิล
ได้อัฐสมมาบัติ ๘ มีฤทธิ์มาก เป็นกฤษณะกษัตริย์แห่งกรุง-
สุทโธทนมหาราช พระผู้เป็นเจ้าของเขาจะไปสู่ทวารวดี แลสถิตที่วา

วิหารอยู่ในดาวดึงส์พิภพ ได้สดับคำเทศนาตาดังนั้นก็ออกจาก
 ทิวาวิหารโดยเร็ว ลงจากเทวโลกในเพลาสายัณห์ เข้าไปสู่
 พระราชนิเวศน์นิสินนาการบนบัญญัติตาอาสน์ แล้วถวาย
 พระพรทามว่า ได้ยินข่าวว่าราชบุตรแห่งบรมพิตรประสูติ
 แลหรือ บรมกษัตริย์ก็รับตามคำดาบส จึงถวายพระพรว่า
 “อาตมาจะขอเห็นพระราชกุมาร” จึงดำรัสสั่งให้เชิญพระราช
 โอรสทรงอาภรณ์พร้อม นำมาให้หม่อมพระองค์ลงนมัสการ
 พระดาบส ขณะนั้นพระบาททั้งสองแห่งพระมหาสัตว์กลับขึ้น
 ไปยืนประดิษฐานอยู่บนชฎาแห่งพระกาฬเทวิล ควรจะอัศจรรย์
 เหตุตั้งนั้น พระคันถรจนาคารย์จึงกล่าวพระคาถาสรรเสริญ
 พระคุณานุภาพว่า “กุมาร ภูตสส จ ตาวเทว” เป็นอาทิ
 อรรถาธิบายความก็เหมือนนัยที่กล่าวมาแล้ว จึงมีคำอธิบายว่า
 ธรรมดาพระโพธิสัตว์ในปัจฉิมชาติ จะหาผู้อื่นที่พระองค์
 ควรจะวันทนาการนั้นมิได้มี ผิดบมิรู้และกระทำพระเศียรให้
 หม่อมลงแทบบาทมูลแห่งบุคคลผู้ใด ศีรษะของผู้นั้นก็จะ
 พลันภินทนาการออกได้ ๗ ภาคเป็นแท้ เมื่อพระดาบสเห็น
 ดังนั้นก็สะดุ้งตกใจกลัว บังเกิดมหัศจรรย์ ดำริว่าไม่ควรที่

อาตมาจะยังตนให้พินาศหนีบหายเสียในกาลนี้ จึงอุฎฐาการ จากอาสน์คุกเขาลง กระทำอัญชลีกรรับเอาพระบาทแห่ง พระมหาสัตว์ สมเด็จพระราชาบิดาได้ทอดพระเนตรมหัศจรรย์ ดั่งนั้น มีพระทัยแผ่ไปด้วยปีติ ก็ขอพระกรถวายอภิวันทนาการ ด้วยสำคัญว่า “พระโอรสของพระองค์จุยมหาพรหม” แลพระดาบสนั้นได้ปัญญาอภิญญา และอัญญสมาบัติมาน ระลึกได้ซึ่งชาติ ๘๐ กัลป์ คือ ในอดีต ๔๐ กัลป์ ในอนาคต ๔๐ กัลป์ พิจารณาเห็นพระลักษณะแห่งพระโพธิสัตว์บริบูรณ์ ก็ทราบว่าจะได้ตรัสเป็นพระสัมพันธัญญ์โดยแท้จึงดำริว่า “พระราชกุมารนี้เป็นอัจฉริยะมนุษย์” ก็แย้มโอบอุ้มแล้ว พิจารณาว่า “อาตมานี้จะได้เห็นเมื่อได้ตรัสเป็นพระพุทธเจ้า หรือจะมีได้เห็นประการใด” ก็ทราบเหตุว่า จะมีได้เห็น จะกระทำกาลกิริยาเสียก่อนแล้วจะขึ้นไปบังเกิดในอรุณภาพ แม้ถึงพระพุทธเจ้าได้ตรัสสัก ๑ ร้อยพระองค์ ๑ พันพระองค์ ก็มีอาจโปรดอาตมาได้ แลอาตมาได้เห็นพระมหาบุรุษเป็น มหัศจรรย์ดังนี้แล ชีวิตอาตมามีได้อยู่ทันเห็นเมื่อได้ตรัสเป็น สัมพันธัญญ์เจ้านั้น ได้ชื่อว่าเสื่อมสูญจากอุคตมลาภคือมรรคผล

และพระอมตมหानीพพาน เสียตายนัก คำரிตั้งนี้แล้วก็ร้องให้
 ชนทั้งหลายเห็นตั้งนั้นจึงถามว่า “พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าหัวเราะ
 แล้วกลับร้องให้ เห็นอันตรายสิ่งใดจะมีแก่พระลูกเจ้าหรือ
 ประการใด” พระดาบสก็บอกเหมือนคำริแต่หลัง แล้วแถลง
 เหตุทั้ง ๒ นั้นแก่บรมกษัตริย์ให้ทรงทราบแล้วคำริสืบไปว่า
 “แต่บรรดาญาติของอาตมาผู้ใดจะได้เห็นเมื่อได้ตรัสบ้าง”
 พิจารณา ก็ทราบว่ “นาลกะผู้เป็นนั้ดตาของอาตมานั้น จะได้
 เห็นเมื่อได้ตรัสเป็นพระสัพพัญญู” จึงออกจากกราชนิเวศน์ตรง
 ไปสู่เคหสถานแห่งกนิษฐภคินีแล้วเรียกนาลกะผู้หลานมาสั่งว่า
 “ราชบุตรแห่งพระเจ้าสุทโธทนมหาราชมีบุญมาก กอปรด้วย
 ทวัตติงสมหาปรีส ลักษณะเป็นองค์พุทธางกูร เมื่อพระชนมายุ
 ล่วงไปได้ ๓๕ พรรษา แล้วจะได้ตรัสเป็นพระพุทเจ้า เจ้าจะ
 ได้ทันเห็นพระองค์ จงบรรพชาอยู่คอยทำตั้งแต่วันนี้ไปเถิด”
 ฝ่ายนาลกะผู้เป็นนั้ดตาบังเกิดในสกุลอันมีทรัพย์ถึง ๘๐ โกฎิ
 เป็นภัพบุคคลมีกุศลสั่งสมมามาก เมื่อได้สดับคำพระดาบส
 จึงดำริว่า “พระผู้เป็นเจ้าของเป็นลุง ซึ่งจะมาสั่งสอนให้ประกอบ
 ในสิ่งอันมิได้เป็นประโยชน์นั้นมิได้มี โอวาทอันนี้เป็นประโยชน์

โดยแท้” จึงรับคำพระดาบสว่า “สาธุ” แล้วให้ไปซื้อผ้าซึ่ง
ผ้ากาสาวพัสดร์กับบาตรดินแต่ร้านตลาดในขณะนั้น ก็เอนม
แลหนด นุ่งห่มผ้ากาสาวพัสดร์บรรพชาอุทิศ เฉพาะพระ-
มหาสัตว์กล่าวว่า ท่านผู้ใดเป็นอุตมบุคคลในโลก ข้าพเจ้าขอ
บรรพชาเฉพาะสำนักท่านผู้นั้น” แล้วบ้ายหน้าสู่ทิศซึ่งพระ-
มหาสัตว์สถิต ถวายนมัสการด้วยเบญจางคประดิษฐ์ แล้วเอา
บาตรใส่ในถลกสะพายขึ้นเหนือบ่า ออกจากเคหสถานไปสู่
ป่าหิมพานต์เจริญสมณธรรมอยู่ที่นั่น

ส่วนพระกาฬเทวิลดาบสถึงกำหนดอายุ กระทำ
กาลกิริยาก็ขึ้นไปเกิดในอรุณภพ ในที่นี้กล่าวความล่วงหน้าไปว่า
“ในอปรภาคสมัยเมื่อพระบรมครูได้ตรัสแล้ว พระนาลกะ
ได้มาสู่สำนักพระพุทธองค์ ทูลถามโมนัยปฏิบัติ จึงโปรด
ประทานพุทโธวาทให้สำเร็จพระอรหัตต์ แล้วพระนาลกะก็
กลับไปสู่ป่าหิมวันตประเทศ ปฏิบัติโดยอุกฤษฏ์วัตต์ได้
๗ เดือน พิจารณาทราบว่าจะสิ้นอายุสังขาร จึงไปยืนฟัง
สุวรรณบรรพตแห่งหนึ่ง ก็ดับขันธเข้าสู่ปรินิพพานในที่นั่น”

พราหมณ์ ๑๐๘ องค์ ทำนายสิทธัตถกุมาร

ส่วนสมเด็จพระบรมกษัตริย์ ครั้นถึงวันเป็นคำรบ ๕. จึงรับสั่งให้โสรจสรงองค์พระมหาสัตว์ด้วยหวังพระทัยว่า “จะกระทำซึ่งนามคหณะมงคลถวายพระนาม” จึงได้ตกแต่งราชพิภพแลประพรมด้วยจตุชาติสุคนธ แลโปรยปรายซึ่งบุปผชาติ มีข้าวตอกเป็นคำรบ ๕ แล้วให้ปลูลาด ซึ่งอาสนะอันขจิตรด้วยเงินแลทองแล้ว ให้ตกแต่งซึ่งอสังมทินนปายาสปณิตรสอาหารแล้ว ให้ประชุมกษัตริย์ แลพราหมณ์ คฤหบดี เสนามุขอำมาตย์ทั้งปวงพร้อมในพระราชนิเวศน์ จึงรับสั่งให้เชิญพระมหาสัตว์อันประดับด้วยราชกุมารประสาธนาภรณ์มาสู่มหามณฑลสันนิบาต แล้วให้นิมนต์ทวิชาจารย์ทั้งหลาย ล้วนถึงซึ่งฝั่งแห่งไตรเพททางคคศาสตร์ ๑๐๘ คน มานั่งเหนือปณิตาอาสน์ให้บริโภคซึ่งมธุปายาส แล้วเลือกสรรได้พราหมณาจารย์ ๘ คน ล้วนมีคุณวิद्याประเสริฐกว่าหมู่พราหมณ์ทั้งนั้น เชิญให้ขึ้นนั่งเหนืออาสน์อันสูง แล้วให้เชิญพระโพธิสัตว์ไปสู่สำนักพราหมณ์ทั้ง ๘ คน ให้พิจารณา

พระลักษณะแลพราหมณาจารย์ทั้ง ๘ นั้นมีนามรามพราหมณ์
 ๑ ลักษณะพราหมณ์ ๑ ยัญญพราหมณ์ ๑ อรุพราหมณ์
 ๑ โภชพราหมณ์ ๑ สุทัตตพราหมณ์ ๑ สยามพราหมณ์
 ๑ โกณฑัญญพราหมณ์ ๑ ล้วนรู้ไตรเทพสิกซึ่งยิ่งกว่า
 พราหมณ์ทั้งปวง ได้ทำนายพระสุบินพระเทพี แต่วันแรก
 ปฏิสนธิลงสู่พระครรภ์ แลพราหมณ์ทั้ง ๗ เว้นแต่โกณฑัญญ-
 พราหมณ์ผู้เดียว พิจารณาเห็นพระลักษณะแห่งพระมหาสัตว์
 บริบูรณ์ จึงยกนิ้วหัตถ์ขึ้น ๒ นิ้ว แล้วทูลทำนายเป็น ๒ ประการว่า
 พระราชกุมารกอร์ปด้วยทิวตติงสมหาบุรุษลักษณะพร้อมทั้ง
 ๓๒ จะมีคติ ๒ ประการ ฝิวสถิตอยู่ในฆราวาสจะเป็นบรม-
 จักรพรรดิ ฝิวออกทรงบรรพชาจะได้ตรัสเป็นพระสัมมา-
 สัมพุทธเจ้า

จากข้อความที่คัดลอกมาให้คุณนี้ ท่านจะเข้าใจถึงเรื่อง
 ของพระฤๅษีอสิตดาบสโดยละเอียด และยังทราบอีกด้วยว่า
 พวกรามพราหมณ์ ๑๐๘ มีใครบ้างที่มาประชุมกันทำนาย

พระกุมาร และขอให้สังเกตข้อความในตอนท้ายด้วยที่กล่าวว่า
**“แลพราหมณ์ทั้ง ๗ เว้นแต่โกณฑัญญพราหมณ์ผู้เดียว
 พิจารณาเห็นพระลักษณะแห่งพระมหาสัตว์บริบูรณ์
 จึงยกนิ้วหัตถ์ขึ้น ๒ นิ้ว แล้วทูลทำนายเป็น ๒ ประการ
 ฯลฯ”** นั้น หมายความว่า พราหมณ์ที่คัดเลือกให้ทำนายนั้นมี
 ๘ คน ๗ คนทำนายเป็น ๒ อย่าง ส่วนโกณฑัญญพราหมณ์
 ผู้เดียว ที่ทำนายเหมือนพระฤๅษีอสิตดาบส คือทำนายว่าจะ
 ได้ตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธะเท่านั้น

ที่นี้ เมื่อท่านได้ทราบถึงเรื่องของพระฤๅษีอสิตดาบส
 จากในคัมภีร์แล้ว ข้าพเจ้าก็ใคร่อยากจะให้ท่านทั้งหลาย
 ได้ทราบเรื่องของพระฤๅษีอสิตดาบสจากคำบอกเล่าของ
 สมเด็จพระสังฆราชศุข ญาณสังวร (องค์ที่เมื่อก่อนอยู่ที่วัด-
 ราชนิเวศน์ (วัดพลับ) ภายหลังเมื่อเป็นสมเด็จพระสังฆราช
 ในรัชสมัยของสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย รัชกาลที่ ๒
 แห่งรัตนโกสินทร์ ท่านก็ได้ย้ายมาอยู่วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์
 ทำพระจันทร์ และมีฉายาซึ่งคนทั่วไปเรียกว่า ไก่เถื่อน) ที่ท่าน

เทศน์ในวันทอดผ้าป่าเพื่อรำลึกถึงพระฤๅษีอลิตดาบส
เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๑ ที่หอประชุมของศูนย์-
พัฒนาศาสนา เวลา ๒๐.๓๕ น. โดยท่านมาเข้าทรงคุณ-
ศรีเพ็ญ จัตุหะศรี และใช้เวลาเทศน์ ๑๕ นาที ซึ่งมีข้อความ
ดังต่อไปนี้

เทศนาของสมเด็จพระสังฆราชสุข (ไก่เถื่อน)

เรื่อง พระฤๅษีอสิตดาบส

เมื่อวันเสาร์ที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๑

เวลา ๒๐.๓๕ น.

บัดนี้ อาตมาภาพได้รับการนิมนต์ให้เป็นตัวแทน
ของเทพเจ้าทั้งมวล เป็นตัวแทนเพื่อพบผู้มีใจเป็นกุศล
ทั้งหลาย ณ บัดนี้ขอทุกคนจงน้อมใจรำลึกถึงองค์พระศาสดา
ของเรา พระองค์เป็นแสงสว่างแห่งโลก

นโม ตสฺส ภควโต อรหโต สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส

นโม ตสฺส ภควโต อรหโต สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส

นโม ตสฺส ภควโต อรหโต สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส

ขอทุกคนจงน้อมใจรำลึกถึง เมื่อ ๒,๕๐๐ กว่าปีที่
ผ่านมาแล้วนั้น องค์พระฤๅษีอสิตดาบส ได้ทรงทำนาย
สิทธิ์ตถกุมารว่า จะได้สำเร็จเป็นพระพุทธเจ้า เป็นพระ-
สัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นศาสดาเอกของโลก บัดนั้นจนบัดนี้
พระฤๅษีอสิตดาบสก็ยังเป็นคนซึ่งมีฉานแก่กล้า สถิตอยู่ใน
พรหมโลกชั้นอรุปรหม

ขณะนั้นนั้น...บรรรยากาศในขณะนี้เป็นแสงรั้งกระจายผสมผสานกับสีทองแผ่เข้ามาใน.....ในสถานที่แห่งนี้เพื่อส่องสว่างเข้าไปในจิตใจของแต่ละคน ขอทุกคนที่อยู่ในสถานที่นี้ในขณะนี้ จงนึกวาดภาพของตัวเองให้นั่งอยู่ในลำเรือใหญ่ ซึ่งกำลังท่องเข้าไปอยู่ท่ามกลางมหาสมุทรอันกว้างใหญ่ไพศาล มหาสมุทรซึ่งขณะนี้มีสัตว์โลกทั้งมวลแหวกว่ายอยู่ในน้ำในมหาสมุทรนั้น แต่บุคคลซึ่งกำลังอยู่ในสถานที่นี้ หมายความว่าได้ขึ้นเรือแล้ว แต่... แต่ทุกคนยังมีความประมาทอยู่ จงตั้งจิตของตัวเองให้แน่วแน่เพื่อเรือลำนี้จะได้ถึงฝั่ง โดยมีองค์พระศาสดา ซึ่งขณะนั้นนั้น คำสั่งสอนของพระองค์เป็นแสงสว่างนำทางเรือลำนี้ เพื่อจะข้ามโอฆสงสารนั้น

เมื่อวันวิสาขะที่ผ่านมานั้น องค์สมเด็จพระนเรศวรมีรับสั่งให้ทอดผ้าป่าเพื่อรำลึกถึงพราหมณ์ ๑๐๘ องค์พร้อมทั้งพระฤๅษีอสิตดาบส เหล่าอาตมาภาพได้กล่าวว่า ดวงอาทิตย์ได้โผล่ขึ้นได้โผล่ขึ้น...ได้โผล่ขึ้นเหนือโลกอีกครั้งหนึ่ง หมายความว่า การรับรู้ของพระฤๅษีอสิตดาบสในขณะนั้น

และมาจนในขณะนี้เปรียบประดุจในครั้งเมื่อ ๒,๕๐๐ กว่าปีที่ผ่านมา ที่พระฤๅษีได้ทำนายสิทธิ์ตฤกุมารนั้น นับจากนั้นไม่นาน พระกุมารนั้นก็ได้อัตริสรู้ เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นดวงอาทิตย์ส่องโลกให้สว่างเจิดจ้ามาจนบัดนี้

ใครก็ตาม ที่ได้มีจิตอนุโมทนาในการกุศลครั้งนี้ เพื่อรำลึกถึงพระฤๅษีอสิตดาบส บุคคลผู้มีฌานอันแก่กล้า มาสมัยก่อนครั้งพุทธกาล หมายความว่าบุคคลนั้น บุคคลนั้น จะประสบความสำเร็จ จะได้รับแสงสว่างแห่งชีวิต จงนึกวาดภาพตัวเองให้ชัดเจนว่า ขณะนี้ตัวเองกำลังนั่งอยู่ในลำเรือลำใหญ่ เรือลำนั้นกำลังมุ่งหน้าผ่านโสมงสาร น้อมใจตัวเองชำระใจตัวเองให้มีความบริสุทธิ์ เพื่อถึงฝั่งพระนิพพาน โดยมีคำสั่งสอนขององค์พระศาสดาเป็นเครื่องส่องทาง ขอทุกคน จงนึกแผ่เมตตาและรับพลังจากเทพทั้งมวลในขณะนี้ แสงสิริรุ่งกำลังแผ่กระจายทั่วอาณาบริเวณแห่งนี้ ขอทุกผู้ทุกคนทำใจให้สงบ จงน้อมรับพลังจากโลกทิพย์ แล้วจงเปล่งพลังของตัวเองแผ่กระจายย้อนกลับไปสู่เทพทั้งมวล จงอย่าเป็นแต่ผู้รับฝ่ายเดียว จงเป็นผู้ให้ย้อนกลับไปแก่ผู้ที่ให้เรานั้นด้วย

ขอทุกคนจงแผ่เมตตาธรรม ทำลายความ...ความ
มีตนที่กำลังครอบคลุมอยู่ในขณะนี้ ให้สว่างรุ่งโรจน์ขึ้น
เหมือนพระอาทิตย์อุทัยส่องแสงสู่ท้องฟ้า จงทำจิตใจ
ตัวเองให้กว้างขวาง แผ่เมตตาธรรม แผ่เมตตาธรรม
แผ่เมตตาธรรม จงมีแต่ความสวัสดิ์แก่ท่านทั้งหลาย.

เทศนาของสมเด็จพระสังฆราชคุณนี้ ขอท่านผู้อ่านจง
พยายามอ่านอย่างละเอียด และควรอ่านหลาย ๆ เทียบ
ทั้งหมดนี้ได้คัดลอกออกมาจากเทปที่ได้บันทึกไว้ ซึ่งเทป
ต้นฉบับข้าพเจ้ารักษาไว้อย่างดี และจะไม่มีการลบเป็นอันขาด
การอ่านข้อความที่ลอกออกมานี้แม้จะได้ใจความสมบูรณ์
แต่ก็จะได้รับรสพระธรรมจากน้ำเสียงและโวหารที่สมเด็จพระ
ท่านเทศน์ เพราะถึงจะอ่านอย่างไรก็ไม่เหมือนกับที่ได้ฟังจาก
เทปแน่นอน ข้าพเจ้าขอขอมรับว่า เทศนาของท่านไพเราะ
และจับใจยิ่งนัก และเป็นหลักฐานยืนยันได้อย่างชาวสะอาดว่า
ทุกถ้อยคำที่ออกมาจากปากของคุณศรีเพ็ญนั้น คุณศรีเพ็ญ
ไม่ได้พูดเอาเองแน่นอน ตัวเขาเองเมื่อออกมาจากการเข้าทรง
แล้วยังถามข้าพเจ้าว่าท่านเทศน์ว่าอย่างไร เพราะในขณะนั้น

ตัวเองไม่รู้รู้สึก ข้าพเจ้าคิดว่าท่านควรจะได้ฟังคำบอกเล่าจาก
คุณศรีเพ็ญเอง ซึ่งเป็นผู้เดียวที่เห็นเหตุการณ์ต่าง ๆ ใน
โลกทิพย์ พร้อมทั้งบรรยายภาคในโลกทิพย์ในขณะนั้นว่าเป็น
อย่างไร และรู้สึกอย่างไรในขณะก่อนที่ท่านจะเข้าทรง
ข้าพเจ้าจึงได้ขอร้องให้เขียนบันทึกเรื่องนี้ไว้ ซึ่งคุณศรีเพ็ญก็
ได้เขียนไว้แล้วและได้นำลงในหนังสือวิญญาณฉบับเดือน
พฤศจิกายน-ธันวาคม ๒๕๒๑ นี้ด้วย ข้าพเจ้าจึงขอตัดตอน
นำมาลงในหนังสือเล่มนี้อีกครั้งดังต่อไปนี้ :-

บรรยายภาคในโลกทิพย์วันทอดผ้าป่า

บรรยายภาคในวันนั้น ทางด้านโลกมนุษย์ทุกอย่าง
เป็นไปด้วยดีเรียบร้อยทุกประการ ทั้งที่ทางเราได้จัดรถบั๊สจาก
กรุงเทพฯ มาถึง ๒ คัน ผู้คนที่ร่วมการเดินทางมาประมาณ
ร้อยคนเศษ รวมทั้งที่สมทบเดินทางมากันเองอีกกราวกว่า
สองร้อยคน ทุกอย่างเป็นไปตามกำหนดการ ท้องฟ้าโปร่ง
อากาศแจ่มใส ดูทุกคนสดชื่นร่าเริงเบิกบาน สมกับที่กำลังจะ
เข้าสู่พิธีงานบุญ คงจะเป็นเพราะทุกคนได้เข้ามาอยู่ในบริเวณ

ณ ที่ซึ่ง เป็นอาณาเขตสวรรค์ที่ซ่อนอยู่กับโลกมนุษย์ส่วนนี้ ซึ่งบรรยากาศในโลกทิพย์ขณะนั้นสดใสเหลือเกิน เหล่า-
โอบปาติกะจำนวนมากจากในที่ต่าง ๆ ซึ่งข้าพเจ้าเองก็ไม่
ทราบเช่นเดียวกันว่ามาจากที่ใดบ้าง ต่างทยอยกันมาร่วมใน
งานของพระองค์ แสงสีจากเทพเจ้าเหล่านี้ได้มาเสริมสร้างให้
บรรยากาศในโลกทิพย์ส่วนนี้ สดใดยิ่งขึ้น คุณเป็นสิริรุ่งกระจ่าง
ทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างมีชีวิตชีวา เสียงดนตรีแผ่วหวานลึกซึ้ง
อบอวลด้วยกลิ่นหอมอ่อนๆ บางเบาเคลอะเคล้าอยู่ตลอดเวลา
ทำให้ผู้ที่เข้ามาอยู่ ณ อาณาบริเวณแห่งนี้ ดูเสมือนหนึ่งถูก
อาบอยู่ด้วยแสงสีทิพย์จากเทพเจ้าต่าง ๆ แต่เป็นแสงสีที่ไม่
อาจจะมองเห็นด้วยตาเปล่าธรรมดา จนทำให้บางคนอาจจะ
คิดหรือลงความเห็นไปแล้วว่า ข้าพเจ้าสติไม่ดีหรือเพ้อเจ้อก็
เป็นได้ แต่จะอย่างไรก็ตามก็จะขอบันทิกไว้เท่าที่ได้มี
ประสบการณ์มา

๑๘.๐๐ น. ของวันเสาร์ที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๑
ทุกคนได้มารวมกันอยู่ในหอประชุมศูนย์พัฒนาศาสนา
ท่านอาจารย์เวชยันต์ จันทูปโม นำสวดมนต์ทำวัตรเย็น

แล้วอาจารย์พรกั้แนะนำการนั่งสมาธิ ต่อจากนั้นก็ปาฐกถา เรื่อง **“พระฤๅษีอสิตดาบส”** แสงสีรุ้งยิ่งสว่างกระจ่างนวล เข้มข้นขึ้น ดอกไม้เบ่งบานส่งพลังชีวิตออกมารอบด้าน ข้าพเจ้ามองไม่เห็นว่ พระองค์และเหล่าเทพเจ้าประทับอยู่ ณ ที่แห่งใด แต่บรรยากาศช่างสงบเยือกเย็นและสดสวยเกินกว่า ที่จะบรรยาย ข้าพเจ้ากราบเรียนถามพ่อฤๅษีว่า พระองค์ และเหล่าเทพเจ้าจากภูมิต่าง ๆ รวมทั้งมวลเหล่าโอบปาติกะ ซึ่งทยอยกัน มามากมานั้นไปอยู่ ณ ที่ใด

พ่อฤๅษีให้ความกระจ่างว่าสีและแสงสว่างต่าง ๆ เหล่านี้นี้แหละคือ สัญลักษณ์ของมวลเทพเจ้าและเหล่า โอบปาติกะทั้งหมด เพราะชีวิตในโลกของโอบปาติกะมี ภายทิพย์ และจะมีแสงสว่างประจำตัวทุกรูปทุกนาม แล้วแต่ ว่าจิตของแต่ละท่านนั้นจะละเอียดประณีตบริสุทธิ์ขนาดไหน เช่นเดียวกับชีวิตในโลกมนุษย์เหมือนกัน แม้จะมีกายหยาบ แต่ถ้าบุคคลใดมีจิตใจประณีตบริสุทธิ์ ผิวพรรณก็จะผ่องใส แต่คนที่ม่ีจิตใจหยาบหรือต่ำทราม ก็จะมีผิวพรรณมัวหมอง

สีและแสงสว่าง ซึ่งเป็นคลื่นพลังของท่านเหล่านี้ เปล่งประกายออกมาผสมผสานกันจนกลายเป็นสีรุ้งสดใส และขณะที่ท่านเหล่านี้ ได้รับพลังกระแสจิตที่ดีจากพวกเรา ซึ่งกำลังมีจิตเป็นกุศลร่วมกันทอดผ้าป่าในครั้งนี้ ท่านมีจิตอนุโมทนาเกิดปิติชื่นชมโสมนัส ปรากฏสีแสงก็จะเข้มข้น สดใสกระจ่างขึ้น สำหรับแสงสีทองยามรุ่งอรุณนั้น สาดส่งตอบรับมาจากพรหมโลก พระองค์และเหล่าเทพเจ้ารวมทั้งมวลเหล่าโอบปาติกะ ก็ได้ประทับอยู่เป็นหมู่เหล่ามีระเบียบทั่วไป แต่แสงสีมีมากมายจนเกินกว่าที่ข้าพเจ้าจะมองเห็นได้

เมื่ออาจารย์พรปาฐกถาจบลงแล้ว ทุกคนจึงได้ร่วมกันทอดผ้าป่ารำลึกถึงพระดาบสนั้น แล้วอาจารย์พรก็นำนั่งสมาธิ ขณะนั้นความรู้สึกของข้าพเจ้าเริ่มเบาสบาย ไม่รู้สึกตัวถึงสิ่งแวดล้อมภายนอกรอบข้าง มองเห็นแต่แสงสีทองยามรุ่งอรุณสาดไปทั่วอาณาบริเวณห่อหุ้มผสมผสานกับแสงสีรุ้ง ซึ่งมีอยู่เดิม และแล้วก็หมดความรู้สึกไป มารู้สึกตัวอีกครั้งหนึ่งจึงได้ทราบว่า สมเด็จพระสังฆราชศุข (ไก่อเถื่อน) ได้ประทับทรง ใจความซึ่งประทับทรงนั้น ได้มีผู้บันทึกลงไว้

และอาจารย์พร ได้นำมาเขียนไว้แล้วในหนังสือปีใหม่ ปี ๒๕๒๒ เช่นเดียวกัน

งานทอดผ้าป่าเพื่อรำลึกถึงพระฤๅษีอสิตดาบสในวันครบรอบ ๓ ปี ของพระเจดีย์อิสรภาพอนุสรณ์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ศูนย์พัฒนาศาสนา ซึ่งตรงกับวันเสาร์ที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๑ ครั้งนี้ เป็นไปด้วยดี ยิ่งความปลื้มปิติโสมนัสแต่ทุกคน รวมทั้งเทพเจ้าต่าง ๆ ต่างชื่นชมอนุโมทนาพระองค์รับสั่งว่า “อย่าลืมว่าพระเจดีย์อิสรภาพ นี้ เป็นศูนย์รวมวิญญาณบรรพไทย เป็นศูนย์รวมพลัง เป็นสัญลักษณ์ของบ้านเมือง เราจะปกป้องคุ้มครองชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ให้เป็นมิ่งขวัญของชนชาวไทยตลอดไปไม่มีวันเสื่อมสลาย”

นี่คือข้อความที่คุณศรีเพ็ญเขียนลงในหนังสือวิญญาณภายใต้หัวข้อเรื่อง **การก่อสร้างพระเจดีย์อิสรภาพอนุสรณ์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช** ซึ่งข้าพเจ้าได้ตัดตอนมา และจากข้อความที่คุณศรีเพ็ญได้บันทึกไว้นี้ ท่านผู้อ่านจะสามารถมองเห็นภาพบรรยากาศของโลกทิพย์วันทอดผ้าป่า

ว่าสติโลประทับใจเพียงไร และโดยเฉพาะบรรยากาศที่ควรจะ
สังเกตให้ดีก็คือ หลังจากที่ทอดผ้าป่ารำลึกถึงพระฤๅษี-
อสิตดาบสเสร็จแล้ว ซึ่งคุณศรีเพ็ญได้กล่าววว่า “ขณะนั้น
ความรู้สึกของข้าพเจ้าเริ่มเบาสบาย ไม่รู้สึกตัวถึงสิ่งแวดล้อม
ภายนอกรอบข้าง มองเห็นแต่แสงสีทองยามรุ่งอรุณสาดไปทั่ว
อาณาบริเวณ ห่อหุ้มผสมผสานกับแสงสีรุ้งซึ่งมีอยู่เดิม และ
แล้วก็หมดความรู้สึกไป มารู้สึกตัวอีกครั้งหนึ่งจึงได้ทราบว่
สมเด็จพระสังฆราชคุช (ไก่เถื่อน) ได้ประทับทรง ฯลฯ” ข้อความ
ในตอนนี ขอได้โปรดนำไปเปรียบเทียบกับข้อความที่สมเด็จ-
พระสังฆราชคุชได้กล่าววว่า “ขณะนั้นนั้น...บรรยากาศในขณะ
นี้เป็นแสงรุ้งกระจายผสมผสานกับสีทอง แผ่เข้ามาใน...ในสถานที่
แห่งนี้เพื่อส่องสว่างเข้าไป ในจิตใจของแต่ละคน ฯลฯ...”

โปรดสังเกตคำที่คุณศรีเพ็ญบันทึกในขณะทีก่อนจะ
หมดความรู้สึกตัววว่า “มองเห็นแต่แสงสีทองยามรุ่งอรุณสาด
ไปทั่วอาณาบริเวณผสมผสานกับแสงสีรุ้ง ซึ่งมีอยู่เดิม” กับคำที
สมเด็จพระสังฆราชคุชท่านพูดวว่า “ขณะนั้นนั้น...บรรยากาศ
ในขณะนี้เป็นแสงรุ้งกระจายผสมผสานกับสีทองแผ่เข้ามาใน...

ในสถานที่แห่งนี้... ฯลฯ” เพราะแสงสีทองที่คุณครีเพ็ญเห็นในสมาธิก่อนจะหมด ความรู้สึกตัวนั้น คือแสงที่ออกมาจากพรหมโลกชั้นอรูปรพพรหม เป็นแสงที่บอกให้รู้ว่า พระฤๅษีอสิตดาบสท่านได้รับรู้ในการกุศลครั้งนี้ ขอให้สังเกตว่าแสงที่คุณครีเพ็ญเห็นในสมาธินั้น ได้รับคำยืนยันจากสมเด็จพระสังฆราชฯ อีกด้วย

รู้ได้อย่างไรว่า แสงสีทองมาจากพรหมโลก

อนึ่ง แสงสีทองที่กล่าวว่าเป็นแสงที่มาจากพรหมโลกชั้นอรูปรพพรหมนั้น เรื่องนี้ไม่ใช่เราทำได้ด้วยตนเอง แต่เป็นเรื่องที่ข้าพเจ้าขอให้คุณครีเพ็ญเข้าสมาธิไปถามเทพเจ้าหลายองค์ จึงได้รู้ว่าเป็นแสงที่มาจากพรหมโลกชั้นอรูปรพพรหม เพราะข้าพเจ้ามีปัญหาหลายอย่างที่จะต้องถามท่าน เช่นข้าพเจ้าถามว่า :-

สภาพอรูปรวม

รู้ได้อย่างไรว่า มีอรูปรวมอยู่ที่ตรงนั้นตรงนี้ และใน
ภูมิของอรูปรวมนั้นมีสิ่งแวดล้อมอะไรบ้างหรือไม่ ที่สามารถ
จะมองเห็นได้ด้วยทิพจักขุ ?

ท่านตอบว่า ในอรูปรวมมีแต่ความว่างเปล่าเหมือน
ห้องฟ้าอันแว้งกว้างใหญ่ไพศาล ซึ่งไม่มีเมฆไม่มีอะไรทั้งสิ้น
แต่ในความว่างเปล่านั้นมีแสงสว่างไม่มีด และการที่จะรู้ว่า ณ
ที่ตรงไหนเป็นภูมิที่อยู่ของอรูปรวมนั้น สำหรับเทพเจ้าที่
เป็นอรูปรวมรู้ได้โดยไม่ยาก เพียงแต่มองไม่เห็นตัวเท่านั้น
เพราะอรูปรวมเป็นพรหมที่ไม่มีรูป แต่ก็มีความ สัจญา
สังขารและวิญญาณ คือมีแต่นามธรรมล้วน ๆ เพราะเหตุที่
ท่านมีวิญญาณ จึงสามารถรับรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ และที่รู้ว่าแสง
สีทองเป็นเครื่องหมายบอกให้รู้ว่า พระยาธิโอสิตดาบสท่าน
รับรู้ในการกุศล ก็เพราะได้เห็นแสงสีทองเปล่งออกมาจากภูมิ
ของท่าน ในตอนที่เราทั้งหลายได้จัดการทอดผ้าป่าเพื่อรำลึก
ถึงท่าน แต่อย่างไรก็ดี เทพเจ้าที่ท่านตอบปัญหานี้ท่านก็บอกว่า

พระฤๅษีอสิตดาบสจะรับรู้ขนาดไหน อย่างไร ท่านไม่รู้
ท่านอ่านใจของพระฤๅษีอสิตดาบสไม่ได้ เพราะสูงเกินไปที่
ท่านจะรู้ได้

เหตุไรพระพุทธเจ้า จึงเสด็จไปโปรดอสิตดาบสไม่ได้

และข้าพเจ้ายังได้เรียนถามอีกว่า *ทำไมในคัมภีร์
จึงกล่าวว่า แม้แต่พระพุทธเจ้าก็เสด็จไปโปรดไม่ได้ ในเมื่อ
ท่านไปเกิดเป็นอรุพพรหม คือพระพุทธเจ้าเสด็จไป หาท่าน
ไม่ได้ หรือท่านฟังคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าไม่ได้?*

ท่านได้ตอบว่า ที่โปรดไม่ได้ก็เพราะความคิดของพวกเขา
โอบปาตีกะทั้งหลายนั้น โดยธรรมดาเมื่อตั้งไปทางไหนแล้ว
ก็ยากนักยากหนาที่จะเปลี่ยนเป็นอย่างอื่นได้ ยิ่งไปเกิดเป็น
อรุพพรหมด้วยแล้ว ยิ่งยากขึ้นอีกหลายเท่า

อสิตดาบส

จะจุติลงมาสู่โลกมนุษย์ได้หรือไม่

และข้าพเจ้าก็ได้เรียนถามท่านอีกว่า *เมื่อท่านรับรู้การกุศลครั้งนี้แล้ว ท่านจะจุติจากอรูปพรหมมาเกิดใหม่เป็นรูปพรหมไม่ได้หรือ เพื่อท่านจะได้มาติดต่อกับโลกมนุษย์ได้ ?*

เรื่องนี้ท่านตอบว่า เป็นแต่เพียงหวังกันไว้ว่าอาจจะเป็นไปได้ และการที่สมเด็จพระนเรศวรมหาราช รับสั่งให้จัดการทอดผ้าป่าเมื่อวันวิสาขบูชาปีนี้ เพื่อรำลึกถึงพระฤๅษีอสิตดาบสก็ดี และที่รับสั่งให้จัดการทอดผ้าป่าทุก ๆ วันเพ็ญตลอดจนกระทั่งครั้งสุดท้าย เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ที่ผ่าน มาเมื่อเร็ว ๆ นี้ เพื่อรำลึกถึงพระฤๅษีอสิตดาบสนั้นก็ดี ทั้งหมดนี้เป็นความคิดเห็นร่วมกันของบรรดาเหล่าเทพเจ้าทั้งหลาย ไม่ใช่เป็นพระดำริของสมเด็จพระนเรศวรพระองค์เดียว คือเป็นความคิดเห็นพ้องต้องกันทั้งหมดว่า ควรจะได้จัดการบำเพ็ญกุศลครั้งใหญ่ เพื่อรำลึกถึงพระฤๅษีอสิตดาบส โดยหวังว่า ถึงอย่างไรท่านก็คงจะต้องรับรู้

แน่นอน และเมื่อท่านได้รับรู้แล้ว ด้วยญาณอันแก่กล้าของท่านนั้น ท่านอาจจะบอกอะไร ๆ ให้เราได้รับรู้บ้าง เพราะทุกองค์ทราบดีว่า แม้แต่ในขณะที่ยังเป็นมนุษย์ ท่านยังรู้เหตุการณ์ล่วงหน้าได้ไกลและถูกต้อง เหตุการณ์ของศาสนาในเวลานี้เป็นอย่างไร และต่อไปจะเป็นอย่างไรย่อมอยู่ในวิสัยที่ท่านจะรู้ได้แน่นอน ฉะนั้น จึงได้จัดการบำเพ็ญการกุศลดังกล่าวมา

อนึ่ง จากเทศนาของสมเด็จพระสังฆราชคุช (โกเถื่อน) ครั้งนี้ได้กล่าวพาดพิงไปถึงเทศนาของสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) ที่ท่านเทศน์เมื่อวันวิสาขบูชาปีนี้ด้วย ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงคิดเห็นว่า เราทั้งหลายควรจะได้ศึกษาเนื้อหาในเทศนาก่อน ซึ่งในครั้งนั้นหลวงพ่อสมเด็จฯ ก็ได้มาเข้าทรงคุณศรีเพ็ญเช่นเดียวกัน ขอความที่หลวงพ่อสมเด็จฯ ท่านเทศนามีดังนี้

เทศนาของสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต)
เรื่องดวงอาทิตย์แห่งโลกจะเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง
เมื่อวันอาทิตย์ที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๒๑ เวลา ๑๓.๓๐น.

ขอทุกคนที่อยู่ในสถานที่แห่งนี้ จงทำให้สงบ อย่า
นึกถึงสิ่งแวดล้อมภายนอกในขณะนี้ แต่จงโน้มใจของตัวเอง
นึกถึงวัน...วันแห่งองค์พระศาสดาทรงประสูติตรัสรู้และ
ปรินิพพาน

วันนี้.....เป็นวันวิสาขบูชา นึกถึงบรรยากาศอันสดใส
ในวันวิสาขบูชาของครั้งพุทธกาลโน้น น้อมใจรำลึกถึงองค์
พระศาสดา จงอย่านึกถึงสิ่งแวดล้อมภายนอกในขณะนี้
จงนึกถึงเมื่อสองพันหกร้อยกว่าปีที่ผ่านมาแล้ว จงตั้งใจฟัง
ที่ข้าฯ จะพูดให้ฟังต่อไป

นโม ตสฺส ภควโต อรหโต สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส

นโม ตสฺส ภควโต อรหโต สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส

นโม ตสฺส ภควโต อรหโต สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส

วันนี้เป็นวันดี เป็นศรีแก่โลก องค์สมเด็จพระ-
นเรศวรมหาราชทรงมีบัญชาให้ดวงอาทิตย์แห่งโลกปรากฏ
ขึ้นอีกครั้งหนึ่ง พระองค์เห็นดเหน็ดเหนื่อยช้ำเคี้ยวกับหมู่मार
มาตลอดระยะเวลา ขอทุกคนที่อยู่ในสถานที่แห่งนี้ จงน้อมใจ
ตัวเองแผ่เมตตาธรรม เพื่อเพิ่มบารมีให้แก่องค์สมเด็จพระ-
นเรศวรมหาราช จะได้มีพลังต่อสู้กับหมู่मारร้ายในขณะนี้

ขอความสวัสดิ์ จงมีแก่ทุกคนแต่เพียงเท่านี้ก่อน
จงแผ่เมตตาธรรม จงแผ่เมตตาธรรม จงแผ่เมตตาธรรม

ดวงอาทิตย์แห่งโลกหมายถึงอะไร ?

ในเทศนาของหลวงพ่อดมเต็ญ ครึ่งนี้ มีข้อความอยู่ตอนหนึ่ง ซึ่งแม้แต่ข้าพเจ้าเองก็ไม่เข้าใจว่าหมายความว่าอย่างไร คือข้อความที่ว่า “วันนี้เป็นวันดี เป็นศรีแก่โลกองค์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ทรงมีบัญชาให้ **ดวงอาทิตย์แห่งโลกปรากฏขึ้นอีกครั้งหนึ่ง**” คำว่าดวงอาทิตย์นั้นหมายถึงอะไร เรื่องนี้ข้าพเจ้าเคยเขียนลงในถ้อยแถลงของหนังสือวิญญาณว่า จะกราบเรียนถามหลวงพ่อดมเต็ญให้ท่านช่วยอธิบายความหมาย และก็ได้บอกให้คุณศรีเพ็ญเข้าสมาธิไปกราบเรียนถามตั้งนานมาแล้ว ก็ยังไม่ได้รับคำตอบ มาจนกระทั่งถึงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๑ สมเด็จพระสังฆราชสุขได้มาเทศน์และได้กล่าวถึงเรื่องนี้ด้วย ข้าพเจ้าจึงได้เข้าใจ แต่ถึงกระนั้นก็ไม่ชัด จึงได้ให้คุณศรีเพ็ญเข้าสมาธิไปกราบเรียนถามอีกจึงได้ความกระจ่าง ซึ่งจะได้อธิบายให้ฟังดังต่อไปนี้

ก่อนอื่นขอให้นึกถึงคำที่สมเด็จพระสังฆราชคุณ ท่านเทศน์ว่า “เหล่าอาตมาภาพได้กล่าวว่า ดวงอาทิตย์ได้ โผล่ขึ้น ได้โผล่ขึ้นมาเหนือโลกอีกครั้งหนึ่ง หมายความว่า การรับรู้ของพระฤๅษีอสิตดาบสในขณะนั้น และมาจนใน ขณะนี้เปรียบประดุจในครั้งเมื่อ ๒,๕๐๐ กว่าปีที่ผ่านมา ที่พระฤๅษีได้ทำนายสิทธัตถกุมารนั้น นับจากนั้นไม่นาน พระกุมารนั้นก็ได้ตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นดวง- อาทิตย์ส่องโลกให้สว่างเจิดจ้ามาจนบัดนี้”

ขอได้โปรดพยายามอ่านหลาย ๆ ครั้ง บางที่ท่าน อาจจะเข้าใจได้เองว่า “องค์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ทรงมี บัญชา ให้ดวงอาทิตย์แห่งโลกปรากฏขึ้นอีกครั้งหนึ่ง” นั้น *คำว่าดวงอาทิตย์หมายถึงอะไร ?* “นับจากนั้นไม่นาน พระ- กุมารนั้นก็ได้ตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นดวงอาทิตย์ ส่องโลกให้สว่างเจิดจ้ามา จนบัดนี้”

จากเทศนาของสมเด็จพระสังฆราชคุณนี้ คำว่า ดวงอาทิตย์จะหมายความว่าเป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ นอกจากจะ หมายถึงพระพุทธานุภาพเท่านั้น เพราะคำเทศนาของท่าน

ต่อมาตอนหนึ่งมีว่า “จงนึกวาดภาพตัวเองให้ชัดเจนว่า ขณะนี้ตัวเองกำลังนั่งอยู่ในเรือลำใหญ่ เรือลำนั้นกำลังมุ่งหน้า ผ่านโสมงสาร (จง) น้อมใจตัวเอง ชำระใจตนเองให้มีความบริสุทธิ์ เพื่อถึงฝั่งพระนิพพาน **โดยมีคำสั่งสอนขององค์ พระศาสดาเป็นเครื่องส่องทาง...**”

พระพุทธเจ้าคือดวงอาทิตย์แห่งโลก

เมื่อพระพุทธเจ้าทรงอุบัติขึ้นในโลก ก็เปรียบเหมือน ดวงอาทิตย์เกิดขึ้นในโลก พระพุทธเจ้า คือดวงอาทิตย์ อันนี้ไม่มีปัญหา เพราะพระพุทธองค์เองก็เคยตรัสว่า “เมื่อตถาคตเกิดขึ้นในโลกก็เปรียบเหมือนดวงอาทิตย์ได้เกิดขึ้นในโลก” ซึ่งข้อความที่ว่านี้มีอยู่ในพระไตรปิฎกฉบับ บาลีเล่มที่ ๒๐ หน้า ๓๐ แต่สำนวนในคัมภีร์แท้ๆ นั้นมีดังนี้

“ภิกษุทั้งหลาย ความปรากฏแห่งบุคคลเอกย่อมเป็น ความปรากฏแห่งดวงตาอันใหญ่หลวง เป็นความปรากฏแห่ง ความสว่างอันใหญ่หลวง เป็นความปรากฏแห่งความสุขไส

อันใหญ่หลวง ฯลฯ ใครเล่าเป็นบุคคลเอก ? ตถาคตผู้เป็น
อรหันต์ตรัสรู้ชอบเอง นี้แลเป็นบุคคลเอก”

แสงสว่างอันโอฬาร จะเกิดขึ้นในโลกสมัยใดบ้าง

นอกจากนี้พระพุทธเจ้าก็เคยตรัสไว้ว่า เมื่อคราวที่
พระองค์ทรงจุติจากสวรรค์ชั้นดุสิตมาทรงปฏิสนธิในครรภ์ของ
พระนางสิริมหามายา ก็ได้เกิดแสงสว่างขึ้นในโลก เมื่อคราว
ทรงประสูติจากพระครรภ์มารดา เมื่อคราวตรัสรู้ เมื่อคราว
แสดงพระธรรมจักรซึ่งเป็นปฐมเทศนา ก็ล้วนแต่มีแสงสว่าง
เกิดขึ้นในโลกทั้งนั้น ซึ่งสำนวนในคัมภีร์มีดังนี้

“ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย เพราะความปรากฏแห่งตถาคต
ผู้เป็นอรหันต์ สัมมาสัมพุทธะ สิ่งอัศจรรย์ซึ่งไม่เคยมีมาก่อน
๔ อย่างเหล่านี้ย่อมจะปรากฏขึ้น ๔ อย่าง คืออะไร?
เมื่อใดโพธิสัตว์มีสติสัมปชัญญะจุติจากภูมิเทพชั้นดุสิตแล้ว
ก้าวลงสู่ครรภ์แห่งมารดา เมื่อนั้นแสงสว่างอันโอฬารอันหา

ประมาณมิได้ ยิ่งใหญ่กว่าแสงของเทวดาทั้งหลาย ย่อมปรากฏขึ้นในโลก พร้อมทั้งเทวโลก มารโลก พรหมโลก ในหมู่สัตว์พร้อมทั้งสมณพราหมณ์ พร้อมทั้งเทวดาและมนุษย์ ถึงแม้ในโลกกันตริกนรก ซึ่งโง่งมโง้งไม่มีอะไรปิดบัง แต่ก็มีควมมืดมิดมองไม่เห็นอะไรเลย แสงสว่างแห่งดวงจันทร์ดวงอาทิตย์ ซึ่งมีอนุภาพมากมายก็ส่องเข้าไปไม่ถึงนั้น แสงสว่างอันโอฬารอันหาประมาณมิได้ ยิ่งใหญ่กว่าแสงของเทวดาทั้งหลายนี้ก็ได้ปรากฏในนรกนั้น สัตว์ที่เกิดอยู่ ณ ที่นั้นต่างก็มองเห็นกันได้ด้วยแสงสว่างนั้น พวกนี้ร้องว่า ผู้อื่นซึ่งเกิดอยู่ในที่นี้ นอกจากเราก็มีอยู่เหมือนกัน” ภิกษุทั้งหลาย เพราะความปรากฏแห่งตถาคตผู้เป็นอรหันต์สัมมาสัมพุทธเจ้า สิ่งอัศจรรย์ซึ่งไม่เคยมีมาก่อนนี้ย่อมจะปรากฏขึ้น และนี่เป็นสิ่งอัศจรรย์อันที่หนึ่ง”

และต่อไปพระพุทธเจ้าก็ได้ตรัสเล่าให้ภิกษุทั้งหลายฟังว่า สิ่งอัศจรรย์อย่างเดียวกันนี้ได้เกิดขึ้นเป็นอันที่ ๒ ก็คือเมื่อคราวที่พระองค์ประสูติจากพระครรภ์มารดา อันที่ ๓ เมื่อคราวที่พระองค์ได้ตรัสรู้ อันที่ ๔ เมื่อคราวที่พระองค์ได้

ทรงแสดงพระธรรมจักร จึงรวมเป็นสิ่งอัศจรรย์ ๔ อย่าง หรือ ๔ ครั้ง ซึ่งสำนวนในคัมภีร์ก็เหมือนกับที่กล่าวมาแล้ว และข้อความที่อ้างมานี้มีอยู่ในพระไตรปิฎกฉบับบาลีเล่มที่ ๒๑ หน้า ๑๓๖ และเล่มที่ ๑๔ หน้า ๒๕๓

จากข้อความที่อ้างมานี้ท่านจะเห็นว่า คำว่า **ดวงอาทิตย์** ที่สมเด็จพระสังฆราชศุข ท่านพูดถึงนั้น ย่อมหมายถึง **พระพุทธเจ้า** หรือหมายถึง **คำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า** แน่แน่นอน เพราะพระพุทธเจ้าก็เคยตรัสไว้ว่า “ดูก่อนอานนท์ เมื่อตถาคตล่วงลับดับขันธไปแล้ว ธรรมวินัยที่ตถาคตแสดงเอาไว้ดีแล้วนั้นจะเป็นศาสดาแทนเราสืบไป” (มหาปรินิพพานสูตร ที่. มหา ๑๑/๑๓๖) ขอให้นึกถึงคำที่สมเด็จพระสังฆราชศุข ท่านเทศน์ว่า “เรือลำนั้นกำลังมุ่งหน้าผ่าน โอลิมปัสซาร์... โดยมีคำสั่งสอนขององค์พระศาสดาเป็น เครื่องส่องทาง...”

จากที่อธิบายมาโดยละเอียดเป็นอันสรุปได้อย่างมั่นใจว่า **ดวงอาทิตย์ก็คือพระพุทธเจ้าหรือคำสั่งสอนของ**

พระพุทธเจ้า ซึ่งเราเรียกว่า**พระพุทธศาสนานั่นเอง** คำว่า
พระพุทธศาสนาตามศัพท์ก็แปลว่าคำสอนของพระพุทธเจ้า

สมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงมีบัญชาให้ ดวงอาทิตย์แห่งโลกเกิด หมายความว่าอย่างไร

ที่นี้ก็มาถึงปัญหาที่หลวงพ่สมเด็จพะพุดาจารย์
(โต) ท่านได้กล่าวว่า **“วันนี้เป็นวันดี เป็นศรีแก่โลก
องค์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ทรงมีบัญชาให้ดวง-
อาทิตย์แห่งโลกปรากฏขึ้นอีกครั้งหนึ่ง”** ที่หลวงพ่สมเด็จฯ
ท่านพูดเช่นนี้หมายความว่าอย่างไร ? ดวงอาทิตย์แห่งโลกนั้น
เข้าใจดีแล้วว่าหมายถึงอะไร แต่โดยความเป็นจริงสมเด็จพระ
นเรศวรมหาราช พระองค์จะทรงมีบัญชาให้เกิดขึ้นได้
อย่างไร นี่คือนปัญหาใหญ่ที่จะต้องพิจารณากันอย่างละเอียด

ประการแรกคือ **เป็นไปได้หรือไม่ที่หลวงพ่สมเด็จฯ**
ท่านพูดเช่นนั้น หมายถึง**สมเด็จพระนเรศวรมหาราช**
ทรงมีบัญชาให้จัดการฟื้นฟูพระพุทธศาสนา ให้เจริญรุ่งเรือง?

ซึ่งอันที่จริงเรื่องนี้พระองค์ก็ได้สั่งมานานแล้ว นับตั้งแต่ให้สร้างพระเจดีย์อิสรภาพ และสร้างศูนย์พัฒนาศาสนา ซึ่งก็เป็นที่รู้จักกันอยู่แล้วว่านั่นก็คือให้ฟื้นฟูพระพุทธศาสนาให้รุ่งเรือง และที่ทรงมีบัญชาให้สร้างพระเจดีย์อิสรภาพ ด้วยก็เพราะความเป็นอิสระของคนไทยทั้งชาติ รวมทั้งของชาติอื่น ๆ จะพึงมีได้ก็ต่อเมื่อศาสนาเจริญ ศาสนาจะต้องมีอิทธิพลเหนือคนทั้งโลก โลกพากันนับถือและปฏิบัติตามหลักศาสนาทั้งหลาย ตราบใดที่ศาสนายังไม่เจริญ คนทั้งหลายไม่ปฏิบัติตามหลักศาสนา อิสรภาพจริง ๆ ไม่ว่าของใครก็มีขึ้นไม่ได้

แต่แล้วก็ยังสงสัยอยู่อีกนั่นเองว่า *ทำไมหลวงพ่อสมเด็จฯ จึงได้กล่าวว่า จะต้องเป็นวันที่จัดให้มีการทอดผ้าป่าครั้งใหญ่ในวันวิสาขบูชา (คือวันอาทิตย์ที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๒๑) เพื่อรำลึกถึงพราหมณ์ ๑๐๘ องค์ และพระฤๅษี-อลิตดาบส* เพราะท่านพูดว่า “วันนี้เป็นวันดี เป็นศรีแก่โลก องค์สมเด็จฯพระนเรศวรมหาราช ทรงมีบัญชาให้ดวงอาทิตย์แห่งโลกปรากฏขึ้นอีกครั้งหนึ่ง” ที่หลวงพ่อสมเด็จฯ ท่านพูดเช่นนี้ คล้ายกับจะให้เข้าใจว่าสมเด็จฯพระนเรศวรมหาราช

ฟังจะมีรับสั่งให้ฟื้นฟูพระพุทธศาสนาในวันนั้น ซึ่งไม่ตรงกับ
ข้อเท็จจริง ปัญหาอันนี้ของใจข้าพเจ้ามานาน คิดเท่าไร ๆ ก็
ไม่กระจ่าง จนกระทั่งมาได้ฟังเทศนาของสมเด็จพระสังฆราชสุข
เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๑ จึงค่อยเกิดความสว่าง

*และทันทีที่รู้ความหมาย ข้าพเจ้าไม่กล้าที่จะอธิบาย
ให้ใครฟัง เพราะเป็นเรื่องใหญ่เกินไปที่จะพูดให้ใครฟังได้*
ก่อนอื่นขอให้สังเกตคำที่สมเด็จพระสังฆราชสุขท่านพูดว่า
“ขอทุกคนจงน้อมใจรำลึกถึงเมื่อ ๒,๕๐๐ กว่าปีที่ผ่านมา
แล้วนั้น องค์พระยาชื่อลิตดาบสได้ทรงทำนายสิทธิ์ตถกุมาร
ว่าจะได้สำเร็จเป็นพระพุทธเจ้า เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
เป็นศาสดาเอกของโลก บัดนั้นจนบัดนี้พระยาชื่อลิตดาบสก็
ยังเป็นคนซึ่งมีฌานแก่กล้าอยู่ในพรหมโลกชั้นอรุปรหม...”
“เมื่อวันวิสาขะที่ผ่านมานั้น องค์สมเด็จพระนเรศวรฯ มีรับสั่ง
ให้ทอดผ้าป่า เพื่อรำลึกถึงพราหมณ์ ๑๐๘ องค์ พร้อมทั้ง
พระยาชื่อลิตดาบส...” และแล้วสมเด็จพระสังฆราชสุขก็ได้
กล่าวต่อไปอีกว่า “เหล่าอาตมาภาพได้กล่าวว่า ดวงอาทิตย์
ได้โผล่ขึ้น ได้โผล่ขึ้นมาเหนือโลกอีกครั้งหนึ่ง”

คำว่า **พระอาทิตย์โผล่หมายถึงอะไร ?** สมเด็จพระสังฆราชคุณท่านได้อธิบายเองว่า “**หมายความว่าการรับรู้ของพระฤๅษีอสิตดาบสในขณะนั้น** (คือเมื่อวันวิสาขบูชา ซึ่งตรงกับวันอาทิตย์ที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๒๑) และมาจนในขณะนี้ (คือเมื่อวันเสาร์ที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๑ ซึ่งเป็นวันทอดผ้าป่าครั้งใหญ่อีกครั้งหนึ่ง) **เปรียบประดุจในครั้งเมื่อ ๒,๕๐๐ กว่าปีที่ผ่านมา ที่พระฤๅษีได้ทำนายสิทธัตถกุมารนั้น นับจากนั้นไม่นานพระกุมารนั้นก็ได้ตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นดวงอาทิตย์ส่องโลกให้เจิดจ้ามาจนบัดนี้”**

“เหล่าอาตมาภาพได้กล่าวว่ ดวงอาทิตย์ได้โผล่ขึ้นได้โผล่ขึ้นมาเหนือโลกอีกครั้งหนึ่ง...” ข้อความอันนี้ท่านอธิบายไว้ชัดแล้วว่า หมายถึง แสงสีทองจากพรหมโลกชั้นอรุณพรหม ส่องสว่างมาถึงโลกมนุษย์อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งนั่นก็คือแสงที่มาจากพระฤๅษีอสิตดาบส ซึ่งท่านก็ได้บอกไว้แล้วว่า แม้ในบัดนี้พระฤๅษีก็ยังมีฉานแก่กล้า และการที่มีแสงสีทอง

จากพรหมโลก สาดส่องมาถึงโลกมนุษย์นั้นก็คือการแสดงให้เห็นว่า บัดนี้พระยาช็อลสิตดาบสได้รับรู้การกุศลอันยิ่งใหญ่ ซึ่งจะเป็นพื้นฐานให้การฟื้นฟูพระพุทธศาสนา ได้กลับเจริญรุ่งเรืองเหมือนในครั้งพุทธกาล หรือพูดให้ชัดก็คือ ท่านได้ทำนายว่า การบำรุงศาสนาอย่างที่กำลังดำเนินอยู่นี้ต่อไปจะต้องได้ประสบความสำเร็จ คือพระพุทธศาสนาจะกลับรุ่งเรืองแผ่ไพศาลไปทั่วโลกเสมือนหนึ่งมีพระพุทธเจ้าเกิดขึ้นในโลกอีกครั้ง” นี่คือความหมายที่ข้าพเจ้าเข้าใจจากการที่ได้พิจารณาคำเทศนาของท่านอย่างละเอียด ซึ่งข้าพเจ้าเข้าใจอย่างนี้จริง ๆ ฉะนั้นจึงได้กล่าวว่า *“ทันทีที่รู้ความหมาย ข้าพเจ้าไม่กล้าที่จะอธิบายให้ใครฟังเพราะเป็นเรื่องที่ใหญ่เกินกว่าที่จะพูดให้ใครฟังได้”* และในหมายความว่า ในขณะที่เกิดความเข้าใจใหม่ ๆ นั้น ข้าพเจ้าไม่เคยอธิบายเรื่องนี้ให้ใครฟัง ฟังจะอธิบายให้ใครต่อใครทราบ ก็ตอนที่เขียนเรื่องนี้ลงเป็นตัวอักษรนี้เท่านั้น และที่เดี๋ยวนี้กล้าพูด ก็เพราะแน่ใจว่าตนเองเข้าใจไม่ผิดแน่ และจำเป็นต้องพูดเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ เพื่อให้เป็นหลักฐาน ซึ่งข้าพเจ้ารู้ดีว่า ในขณะนี้คนส่วนมาก

จะไม่เชื่อตามที่ข้าพเจ้าพูดนี้ แต่ถึงแม้คนส่วนมากจะไม่เชื่อ และยิ้มเยาะอย่างไร ข้าพเจ้าก็ต้องพูดเอาไว้ ต่อไปภายหน้า คนทั้งหลายก็จะรู้เองว่าอะไรเป็นอะไร

แสงสีทองคือสัญลักษณ์ที่บอกให้รู้ว่า ดวงอาทิตย์แห่งโลกจะเกิดขึ้นอีกครั้ง

“วันนี้เป็นวันดี เป็นศรีแก่โลก องค์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ทรงมีบัญชาให้ดวงอาทิตย์แห่งโลกเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง” ข้าพเจ้าขอทบทวนข้อความอันนี้อีกครั้ง เพราะเท่าที่อธิบายมาแล้วนั้น บางคนอาจจะยังเข้าใจไม่กระจ่าง เพราะในเมื่อคำว่า “ดวงอาทิตย์แห่งโลกหมายถึงพระพุทธศาสนา” พระองค์จะทรงมีบัญชาให้เกิดขึ้นได้อย่างไร และหากมีความหมายว่า “นั่นหมายถึงพระองค์รับสั่งให้มีการฟื้นฟูพระพุทธศาสนา” การฟื้นฟูพระพุทธศาสนาในขณะนี้ ก็ยังไม่มีผลอะไรที่จะแสดงให้เห็นว่าเป็นเสมือนหนึ่งดวงอาทิตย์แห่งโลกได้เกิดขึ้น เพราะการฟื้นฟูเท่าที่ทำอยู่ใน

ขณะนี้ยังอยู่ในขั้นเตรียมการเท่านั้น ยังจะต้องใช้เวลาอีกหลายปีกว่า จะเห็นว่า การฟื้นฟูพระพุทธศาสนาในแบบอย่างที่ทำอยู่นี้ จะทำให้พระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองเป็นแสงสว่างแห่งโลกได้จริง และถ้ายิ่งมองดูการทำงานเท่าที่เป็นอยู่เดี๋ยวนี้ ซึ่งรัฐบาลก็ยังไม่ได้ให้การสนับสนุน ทางคณะสงฆ์ก็ยังไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง บุคคลอื่น ๆ ที่เป็นคนสำคัญในวงงานต่าง ๆ ก็ยังไม่มีการที่ทุ่มเทให้ความร่วมมือช่วยเหลือจริง ๆ งานนี้ดูจะเป็นของเอกชนเพียงไม่กี่คนทำขึ้นมา มากกว่า เมื่อเป็นเช่นนี้จะเป็นงานใหญ่ขึ้นมาได้อย่างไร ไม่น่าจะเรียกว่าเป็นการฟื้นฟูพระพุทธศาสนาเสียด้วยซ้ำไป

แต่ถ้าคำที่ว่า “องค์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ทรงมีบัญชาให้ดวงอาทิตย์แห่งโลก เกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่งนั้น หมายความว่า สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ทรงมีรับสั่งให้จัดการทอดผ้าป่าขึ้นในวันนั้น” อย่างนี้ดูจะสมกับคำที่หลวงพ่อสมเด็จฯ ท่านเทศน์ แต่แล้วก็จะเกิดความสงสัยอีกว่า “การทอดผ้าป่าอย่างที่ทำนั้นก็ เป็นไปไม่ได้ที่จะเปรียบเหมือนกับดวงอาทิตย์แห่งโลก ไม่ว่าการทอดผ้าป่านั้นจะ

ยิ่งใหญ่เพียงไร มีความสำคัญมากเพียงไร ก็เปรียบเหมือนดวงอาทิตย์แห่งโลกไม่ได้” ฉะนั้น คำที่หลวงพ่อสมเด็จพระท่านเทศน์นั้นจะต้องมีความหมายลึกซึ้งกว่านั้น ขอให้ท่านผู้อ่านจงย้อนไปนึกถึงเหตุการณ์สำคัญวันทอดผ้าป่าเมื่อวันวิสาขบูชาครั้งคือ

ในวันที่ทอดผ้าป่านั้น ได้มีแสงสีทองแผ่เข้ามาในบริเวณศูนย์พัฒนาศาสนา ซึ่งแสงที่ว่ามาจากพรหมโลกชั้นอรุปรพรหม และเทพเจ้าทั้งหลายก็ได้บอกว่าแสงนี้ คือสัญลักษณ์ที่บอกให้รู้ว่าพระฤๅษีอสิตดาบส ได้รับรู้ในการกุศลครั้งนี้ และเมื่อคราวทอดผ้าป่าเมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๑ ก็ได้มีแสงสีทองอย่างเดียวกันนี้ แผ่เข้ามาในบริเวณศูนย์พัฒนาศาสนา

ฉะนั้น คำว่า “องค์สมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงมีบัญชาให้ดวงอาทิตย์แห่งโลก เกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่งนั้น” ถ้าหมายความว่า มีแสงสีทองเกิดขึ้นในโลก ก็จะไม่ใกล้เคียงกับความหมายที่หลวงพ่อสมเด็จพระท่านเทศน์ เมื่อวันวิสาขบูชา

ขอให้นึกถึงคำเทศน์ของสมเด็จพระสังฆราชคุณ ที่ท่านเทศน์
เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๒๑ อีกครั้ง

“เมื่อวันวิสาขะที่ผ่านมานั้น องค์สมเด็จพระนเรศวร ฯ
มีรับสั่งให้ทอดผ้าป่า เพื่อรำลึกถึงพราหมณ์ ๑๐๘ องค์
พร้อมทั้งพระฤๅษีอลิตดาบส เหล่าอาตมาภาพได้กล่าวว่
ดวงอาทิตย์ได้โผล่ขึ้น...ได้โผล่ขึ้นมาเหนือโลกอีกครั้งหนึ่ง
หมายความว่า การรับรู้ของพระฤๅษีอลิตดาบสในขณะนั้น
และมาจนในขณะนี้ เปรียบประดุจในครั้งเมื่อ ๒,๕๐๐ กว่าปีที่
ผ่านมา ที่พระฤๅษีได้ทำนายสิทธัตถกุมารนั้น นับจากนั้น
ไม่นาน พระกุมารนั้นก็ได้ตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
เป็นดวงอาทิตย์ส่องโลกให้สว่างเจิดจ้ามาจนบัดนี้”

“วันนี้เป็นวันดี เป็นศรีแก่โลก องค์สมเด็จพระนเรศวร
มหาราช ทรงมีบัญชาให้ดวงอาทิตย์แห่งโลกเกิดขึ้นอีก
ครั้งหนึ่ง”

โปรดพิจารณาให้ละเอียด วันดีก็คือวันวิสาขบูชา
ปี ๒๕๒๑ ซึ่งสมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงมีบัญชาให้

จัดการทอดผ้าป่าเพื่อรำลึกถึงพรหมณ์ ๑๐๘ องค์ พร้อมทั้ง
พระฤๅษีอลิตดาบส เพราะวันนั้นได้มีสัญลักษณ์ที่แสดง
ให้รู้ว่า บัดนี้ดวงอาทิตย์แห่งโลกได้เกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่งแล้ว
กล่าวคือ แสงสีทองซึ่งมาจากพรหมโลกชั้นอรูปรพรหม
ซึ่งเท่ากับเป็นการทำนายว่า ต่อไปพระพุทศศาสนาจะต้อง
เจริญรุ่งเรือง

ขอให้สังเกตว่า เมื่อพระฤๅษีอลิตดาบสได้ทำนาย
พระสิทธัตถกุมารว่าจะได้ตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้านั้น
นับจากนั้นเป็นเวลาถึง ๓๕ ปี พระพุทธเจ้าจึงได้เกิดขึ้นในโลก
จริง ๆ การที่สมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงมีบัญชาให้จัดตั้ง
ศูนย์พัฒนาศาสนา ซึ่งก็ได้ดำเนินงานมาหลายปีแล้ว แต่พึงจะ
ได้รับการยืนยัน หรือการพยากรณ์จากพระฤๅษีอลิตดาบสว่า
การฟื้นฟูพระพุทธศาสนาจะได้ประสบความสำเร็จก็เมื่อ
วันทอดผ้าป่าในวันวิสาขบูชาปี ๒๕๒๑ ซึ่งตรงกับวันอาทิตย์ที่
๒๑ พฤษภาคม ๒๕๒๑ และอีกครั้งหนึ่งเมื่อวันเสาร์ที่ ๑๘
พฤศจิกายน ๒๕๒๑ พระฤๅษีอลิตดาบสผู้ซึ่งเคยทำนายอย่าง
กล้าหาญก่อนใคร ๆ และแน่ใจว่าไม่ผิด ก็ยังต้องใช้เวลาถึง

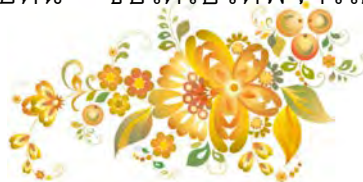
๓๕ ปี โลกจึงได้รู้ว่าคำทำนายนั้นถูกต้องทุกประการ อย่าลืมน่า
โครงการศูนย์พัฒนาตาสานานั้น พระองค์เคยรับสั่งว่าให้เวลา
๑๐ ปี นับตั้งแต่วันวางศิลาฤกษ์พระเจดีย์อิสรภาพ เมื่อวันที่
วิสาขบูชาปี ๒๕๑๘ เป็นต้นมา

“วันนี้เป็นวันดี เป็นศรีแก่โลก องค์สมเด็จพระนเรศวร
มหาราช ทรงมีบัญชาให้ดวงอาทิตย์แห่งโลกเกิดขึ้นอีก
ครั้งหนึ่ง” นี่คือนำเทศนาของหลวงพ่อสมเด็จพระเจดีย์
เมื่อวันที่วิสาขบูชา (๒๑ พฤษภาคม ๒๕๒๑)

“เหล่าอาตมาภาพได้กล่าวว่า ดวงอาทิตย์ได้โผล่ขึ้น...
ได้โผล่ขึ้นมาเหนือโลกอีกครั้ง หมายความว่า การรับรู้ของ
พระฤๅษีอสิตดาบสในขณะนั้น และมาจนในขณะนี้เปรียบ
ประดุจในครั้งเมื่อ ๒,๕๐๐ กว่าปีที่ผ่านมา ที่พระฤๅษีอสิตดาบส
ได้ทำนายสิทธัตถกุมารนั้น นับจากนั้นไม่นาน พระกุมารก็ได้
ตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นดวงอาทิตย์ส่องโลก
ให้สว่างเจิดจ้ามาจนบัดนี้” นี่คือนำเทศนาของสมเด็จพระ
สังฆราชคฺช เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๑ นับจาก

วันที่หลวงพ่อบรมเต็ญ เทศน์ เมื่อวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ มาจนถึงวัน แรม ๔ ค่ำ เดือน ๑๒ (วันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒ ซึ่งเป็นวันลอยกระทงนั้น ตรงกับวันอังคารที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๒๑) ก็เป็นเวลาห่างกันถึง ๖ เดือนกับ ๔ วัน (ที่ไม่ทอดผ้าป่า ในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒ ก็เพราะในวันนั้นไม่ตรงกับวันเสาร์หรือวันอาทิตย์ คนส่วนใหญ่ที่จะมาทอดผ้าป่า มาไม่ได้ จึงได้เลื่อนมาทอดวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๑ ซึ่งในวันนั้นตรงกับวันเสาร์) และหลังจากที่หลวงพ่อบรมเต็ญ เทศน์ไม่นาน ข้าพเจ้าก็ได้ให้คุณศรีเพ็ญเข้าสมาธิไปกราบเรียนถามท่านว่า ที่ท่านเทศน์ว่าดวงอาทิตย์แห่งโลกเกิดขึ้นนั้นหมายความว่าอย่างไร แต่แล้วท่านก็ยังไม่ตอบ จนกระทั่งมาถึงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๑ สมเด็จพระสังฆราชคุณก็ได้ตอบปัญหาข้อนี้ว่า “ดวงอาทิตย์ได้โผล่ขึ้น ก็คือ บัดนี้พระยาธิบดีอิตตดาบสได้รับรู้การกุศลครั้งนั้น และการรู้นั้นเป็นเหมือนกับการพยากรณ์พระสิทธัตถกุมารว่า ต่อไปไม่นานก็จะได้ตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นดวงอาทิตย์ส่องโลกให้เจิดจ้ามาจนบัดนี้” ขอได้โปรดพิจารณาคำเทศนาของ

สมเด็จพระสังฆราชศุขหลาย ๆ ครั้งว่า มีความหมาย เหมือนกับที่ข้าพเจ้าสรุปให้คุณนี้ใช่หรือไม่ ถ้าท่านทั้งหลาย แน่ใจว่าใช่ เรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่ใหญ่เกินกว่าที่ใคร ๆ จะเชื่อว่าเป็นสิ่งที่เป็นไปได้จริงไหม ?

แน่ใจหรือว่าพระพุทศศาสนา

จะเจริญรุ่งเรืองขึ้นอีกเหมือนในสมัยครั้งพุทธกาล

แต่อย่างไรก็ดี ปัญหาสำคัญอยู่ว่าท่านทั้งหลายเชื่อ อย่างสนิทใจหรือไม่ว่า *“คำเทศนาของหลวงพ่อสมเด็จฯ ก็ดี คำเทศนาของสมเด็จพระสังฆราชศุขก็ดี เท่าที่คัดลอกจาก เทปมาลงไว้นี้ ทุก ๆ คำเป็นคำของท่าน เทศน์จริงๆ ไม่ใช่คุณ ศรีเพ็ญพูดเอาเอง หรือข้าพเจ้าแต่งเรื่องขึ้นแล้วก็อ้างว่าเป็น ของท่าน ถ้าท่านไม่เชื่อตามนี้หรือเชื่อแต่ก็ยังไม่แนใจ ท่านก็จะไม่รู้สักว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญมากเหมือนอย่างที่ข้าพเจ้า ได้พูดมาแล้ว แต่ถ้าเชื่อสนิทเหมือนอย่างที่ข้าพเจ้าเชื่อ ท่านก็จะมองเห็นว่าเรื่องที่ท่านเทศน์นั้นเป็นเรื่องยิ่งใหญ่จริง ๆ แต่ถึง*

กระนั้นข้าพเจ้าก็รู้ว่า น้อยคนมากที่จะเข้าถึงเนื้อหาใน
เทศนาของท่านได้จริง ๆ

*เพราะอะไรการรับรู้ของพระฤๅษีอลิตดาบส จึงเปรียบ
เหมือนกับมีดวงอาทิตย์แห่งโลกได้เกิดขึ้นอีกครั้ง ? เรื่องนี้ถ้า
ไม่อธิบายกันให้ละเอียดแล้ว ก็ยากที่จะเห็นด้วย*

พระพุทธเจ้าได้ตรัสรู้อะไร

ก่อนอื่นขอให้ท่านทั้งหลายได้โปรดย้อนไปนึกถึง
การตรัสรู้ของพระพุทธเจ้าว่า พระองค์ตรัสรู้อะไรบ้าง
จึงได้ทรงยืนยันว่า บัดนี้พระองค์ได้เป็นสัพพัญญูสัมมา
สัมพุทธเจ้า เป็นดวงอาทิตย์แห่งโลก เรื่องนี้นักศึกษา
ส่วนมากรู้กันแต่เพียงว่า พระพุทธเจ้าได้ตรัสรู้หรือริยสัจสี่
แต่ความเป็นจริงแล้ว สิ่งที่พระองค์ได้ตรัสรู้ ซึ่งทำให้พระองค์
ได้เป็นพระสัมมาสัมพุทธะนั้นมีหลายอย่าง เช่นพระพุทธเจ้า
ทรงระลึกชาติได้ ซึ่งทำให้รู้แจ้งเรื่องการเวียนว่ายตายเกิด
ทรงมีตาทิพย์ซึ่งทำให้รู้แจ้งเรื่องของอโปกปาติกะทั้งหลาย

ทุกชั้นทุกประเภท ทำให้รู้แจ้งเรื่องกรรม ทรงรู้แจ้งเรื่อง
 ปฏิจจสมุปบาท อริยสังข์ ไตรลักษณ์และธรรมะอื่น ๆ อีกมาก
 ซึ่งทำให้กิเลสในสันดานหมดสิ้นไป การรู้แจ้งทั้ง ๓ อย่างนี้
 เรียกว่า บุพเพนิวาสานุสติญาณ จุตูปปาตญาณ
 อาสวักขยญาณ และนอกจากญาณเหล่านี้แล้วยังทรงมี
 อิททวิธิญาณ ที่ทำให้แสดงปาฏิหาริย์ต่าง ๆ ได้
 ทิพโสตญาณ ญาณที่ทำให้เกิดหุทิพย์ เจโตปริยญาณ
 ญาณที่ทำให้อ่านใจคนอื่นได้ ถ้าพระองค์ไม่ได้สำเร็จในญาณ
 เหล่านี้แล้ว จะเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่ได้ เช่นในเรื่อง
 จุตูปปาตญาณ คือ ตาทิพย์นั้น พระองค์ได้ตรัสไว้ว่า :-

“ภิกษุทั้งหลาย อติเทวญาณทัสสะ (ญาณที่รู้เห็นใน
 เรื่องเทวดาทั้งหมด) ซึ่งมีปริวัฏฏ ๘ ของเรา ถ้ายังไม่บริสุทธิ์
 เพียงใด เราก็ไม่ปฏิญาณว่า เราได้บรรลุอนุตตรสัมมา
 สัมโพธิญาณในโลกนี้ ในเทวโลก ในมารโลก ในพรหมโลก
 ในหมู่ประชาซึ่งมีทั้งสมณพราหมณ์ เทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย
 แต่เพราะเหตุที่อติเทวญาณทัสสะ ซึ่งมีปริวัฏฏ ๘ ของเรา
 บริสุทธิ์ดีแล้ว ฉะนั้นเราจึงได้ปฏิญาณว่า เราได้บรรลุ

อนุตตรลัษณ์มาลัษณ์โพธิญาณในโลกนี้ ในเทวโลก ในมารโลก
ในพรหมโลก ในหมู่ประชาซึ่งมีทั้งสมณพราหมณ์ เทวดาและ
มนุษย์ทั้ง หลาย...”

ยุควิญญาณคือรุ่งอรุณแห่งยุคพระศรีอารย

ข้อความที่อ้างมานี้มีอยู่ในพระไตรปิฎกเล่มที่ ๒๓
หน้า ๓๑๑ และจากข้อความนี้ ท่านจะเห็นว่า การรู้แจ้งเรื่อง
โอบปาดิกะเป็นเรื่องสำคัญเพียงไร ข้าพเจ้าเคยพูดมานาน
แล้วว่า **“ยุควิญญาณ คือ รุ่งอรุณแห่งยุคพระศรีอารย”**
และได้อธิบายให้ฟังว่า ยุควิญญาณหมายถึงยุคที่ปัญญาชน
ทั้งหลายพากันเชื่อว่า “วิญญาณเป็นผู้สร้างชีวิต วิญญาณ
เป็นรากฐานของสิ่งทั้งปวง กฎเกณฑ์ของชีวิต สภาพของชีวิต
ในสากลจักรวาล ขึ้นอยู่กับสภาพของวิญญาณ ตาเห็น คือ
วิญญาณเห็น หูได้ยิน คือ วิญญาณได้ยิน ฯลฯ สมอมนึกคิด
คือ วิญญาณนึกคิด ผู้ที่ยังมีกิเลสอยู่ ตายแล้วจะต้องเกิดอีก
และทุกวิญญาณจะต้องเป็นไปตามกฎของกรรม “ทำดีได้ดี

ทำชั่วได้ชั่ว” “หวานพีชเช่นใด ย่อมได้ผลเช่นนั้น” หลังจากตายแล้วก็ยังมีชีวิตอยู่ โอบปาติกะมีจริง

เมื่อใดปัญญาชนทั่วโลก เชื่อในหลักต่าง ๆ ดังที่กล่าวมา เมื่อนั้นโลกอยู่ในยุควิญญาณ ยุควิญญาณไม่ใช่ยุคที่คนทั้งหลาย พากันนับถือผีและมีการเซ่นไหว้ขอพร เหมือนในยุคโบราณที่ผ่านมาแล้ว ยุควิญญาณก็คือ ยุคที่คนทั้งหลายเข้าใจพุทธพจน์ที่ว่า “วิญญาณเป็นปัจจัยให้เกิดนามรูป วิญญาณเป็นรากฐานของสิ่งทั้งปวง”

ยุควิญญาณ เป็นยุคที่คนทั้งหลายเข้าใจถึงอำนาจที่มีอยู่ในตัวเองอย่างแจ่มแจ้ง เมื่อโลกก้าวขึ้นสู่ยุควิญญาณ ดังที่กล่าวมา สันติสุขจะมีทั่วโลก สงครามและการเบียดเบียนกันในรูปต่าง ๆ จะหมดไปจากโลก และโลกก็จะมีความอุดมสมบูรณ์ไปด้วย พืชพันธุ์ ธัญญาหาร และเครื่องที่จะอำนวยความสะดวกความสะดวกทุกอย่าง โลกจะพัฒนาไปในทางที่ถูกต้อง นี่คือการความหมายของคำว่ายุคพระศรีอารย

เรื่องยุควิญญาณและยุคของพระศรีอารยนี้ ข้าพเจ้า ได้พิมพ์ไว้ข้างในปกหน้าของหนังสือวิญญาณทุกเล่ม หนังสือวิญญาณเป็นนิตยสารรายเดือน ซึ่งได้พิมพ์ครั้งแรก เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๐๘ และปัจจุบันนี้หนังสือนี้ก็ยังคงออกอยู่ ถ้าท่านทั้งหลายเข้าใจเรื่องยุควิญญาณ และยุคพระศรีอารยดังที่กล่าวมานั้นแจ่มแจ้ง ท่านทั้งหลายก็จะเชื่อได้ทันทีว่า “แสงทองที่ส่องสาดลงมาจากพรหมโลก เข้ามาในบริเวณศูนย์พัฒนาศาสนา เมื่อวันวิสาขบูชาเดือนพฤษภาคม ๒๕๒๑ และอีกครั้งเมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๑ นั้น คือการรับรู้ การพยากรณ์ของพระฤๅษีอสิตดาบสว่า พระอาทิตย์แห่งโลก คือ พระพุทธศาสนาจะปรากฏเจิดจ้าขึ้นอีกครั้งหนึ่ง”

เหตุไรพระพุทธศาสนาจึงไม่เจริญ

การสอนพระพุทธศาสนาได้เริ่มต้นผิดกันมานานนักหนา นับเป็นศตวรรษ ๆ มาแล้ว ฉะนั้น จึงทำให้คนทั้งหลายเข้าไม่ถึงศาสนา ดวงอาทิตย์มีอยู่จริง ครั้นพุทธกาลเคยมี

แสงเจิดจ้าอย่างไร เดี่ยวนี้ก็ยังเจิดจ้าอย่างนั้น แต่ดวงอาทิตย์ที่ว่านี้ ถูกเมฆหมอกบังเสียจนมืด คนทั้งหลายมองไม่เห็นแสงแสงไม่สาดส่องเข้าไปในดวงใจของคนทั้งหลาย เพราะการส่อนการเผยแพร่ว่าศาสนาไม่ได้ทำให้ถูกทาง ศาสนาจึงกลายเป็นของยาก คนทั้งหลายเข้าไม่ถึง ไม่เข้าใจ รู้กันแต่ในส่วนเปลือกของศาสนา เปลือกซึ่งมีคุณค่าน้อย ศาสนาจึงไม่มีอิทธิพลในมน้อมจิตใจคนทั้งหลายให้เกิดความเลื่อมใสให้เกิดศีลธรรม โลกจึงได้ประสบความยุ่งยากความเดือดร้อน ความทุกข์ทรมานกันไม่สิ้นสุด **“ยุควิญญาณ คือ รุ่งอรุณแห่งยุคพระศรีอารย์”** ยุควิญญาณจะเริ่มต้นไม่ได้เลย ถ้าหากคนทั้งหลายไม่เชื่อว่า บุคคลอย่างสมเด็จพระนเรศวรมหาราช สมเด็จพระสังฆราชศุข สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) ฯลฯ มีอยู่ในโลกของวิญญาณ และมีอยู่เหมือนอย่างคนในโลกมนุษย์ คือ มีชีวิตมีรูปร่างมีตัวตน พุดจาติดต่อกันได้ โลกของมนุษย์กับโลกของวิญญาณ ไม่ได้อยู่ห่างกันเลย เมื่อเราตื่น เราอยู่ในโลกของมนุษย์ เมื่อเราหลับแล้วฝันก็เหมือนกับเราตายแล้วไปเกิดเป็นโอบปาติกะอยู่ในโลกของ

วิญญาณ เมื่อเราตื่นขึ้นมาเหมือนกับเราตายจากโลกนั้น แล้วกลับมาเกิดอยู่ในโลกมนุษย์อีก พระพุทธเจ้าทรงรู้แจ้งเรื่องนี้ดี จึงได้ปฏิญาณว่าพระองค์เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นดวงอาทิตย์แห่งโลก

ทำไมจึงต้องรู้แจ้งเรื่องโอปปาติกะ

ทำไมเรื่องโอปปาติกะ จึงเป็นเรื่องสำคัญยิ่งนัก ทั้งนี้ก็เพราะว่า ความพันทุกข์ของคนเราจะมีขึ้นได้จริงๆ จะต้องเริ่มต้นมาจากการรู้แจ้งว่า “ตัวเราเกิดมาจาก วิญญาณของเรา” คนเราจะมีศีลธรรมเกิดจากตัวเอง คือ ไม่ต้องมีใครมาบังคับหรืออบรมสั่งสอน ศีลธรรมก็เกิดขึ้นจากตัวเขาเอง ก็จะต้องเริ่มต้นมาจากการรู้แจ้งว่า “ตัวเราเกิดมาจากวิญญาณของเรา” ศาสนาจะมีความศักดิ์สิทธิ์ เป็นที่เคารพนับถือบูชาอย่างสูงจนกระทั่งคนทั้งหลายรู้สึกแน่ใจว่า “ศาสนาเท่านั้นที่จะทำให้เราพ้นทุกข์ ทำให้ชีวิตของเราก้าวไปสู่ความอุดมสมบูรณ์ ก้าวไปสู่สันติสุขอันถาวร ความอุดมสมบูรณ์จะ

เกิดขึ้นในโลก โลกจะพ้นจากสงครามในทุกรูปแบบก็เพราะศาสนา ศาสนาคือที่พึ่งอันสูงสุดของสัตว์โลก ศาสนาคือดวงอาทิตย์แห่งโลก” คนที่จะรู้สึกขึ้นมาได้อย่างนี้จริงๆ ก็จะต้องเริ่มต้นมาจากการรู้แจ้งว่า **“ตัวเราเกิดมาจากวิญญานของเรา”**

ฉะนั้นท่านจะเห็นแล้วว่า เรื่องโอบปาติกะจึงเป็นเรื่องสำคัญยิ่งนัก ทั้งนี้เพราะอะไร ก็เพราะว่า การที่คนเราจะรู้แจ้งว่า **“ตัวเราเกิดมาจากวิญญานของเรา”** นั้น จะต้องรู้แจ้งว่า **“โอบปาติกะมีจริง”** เช่นเชื่อว่า สมเด็จพระนเรศวรมหาราช บัดนี้ก็ยังพระชนม์อยู่ แม้พระองค์จะสิ้นพระชนม์ไปนานหลายร้อยปีแล้วก็ตาม แต่ก็สามารถจะติดต่อกับพระองค์ได้ สนทนากับพระองค์ได้ ขอคำแนะนำ ขอความช่วยเหลือจากพระองค์ได้ ถ้าเรามีสมาธิดีถึงขั้นเห็นโอบปาติกะ

การรู้แจ้งเรื่องโอบปาติกะ

จะทำให้รู้แจ้งเรื่องพระเจ้าและธรรมชาติ

การรู้แจ้งว่าโอบปาติกะมี ก็คือรู้แจ้งว่า สำหรับคนที่ ยังมีกิเลสอยู่ ยังไม่ได้เป็นพระอรหันต์ ก่อนจะตาย ก่อนจะสิ้นใจ กำลังอยู่ในสภาพที่ไม่รู้สึกตัวนั้น ในขณะที่นั้น ก็จะมี ร่างกายเกิดใหม่ เป็นร่างกายซึ่งเกิดจากวิญญาณของตนเอง ล้วน ๆ คือเกิดจากภวังควิญญาณ หรือเรียกกันในภาษาไทยว่า จิตใต้สำนึก หรือจิตไร้สำนึก ซึ่งสภาพที่ว่าจะต้องมีกับคนทุกคนที่ยังมีกิเลสและในเมื่อรู้แจ้งเช่นนี้แล้วก็จะรู้แจ้งโดย ไม่ยากว่า จิตหรือวิญญาณอันนี้แหละคือ พระผู้เป็นเจ้าของ หรือ ธรรมชาติที่สร้างสรรค์ตัวเราขึ้นมา ซึ่งทั้งนี้สุดแล้วแต่ที่เรา จะเชื่อในทางไหน คือบางคนเชื่อว่า โลกและสิ่งทั้งปวงในโลก รวมทั้งมนุษย์ด้วย พระผู้เป็นเจ้าของเป็นผู้สร้างขึ้นมา อย่างเช่นใน คัมภีร์คริสต์ศาสนาสอนว่า :-

“พระเจ้าได้ทรงสร้างสิ่งทั้งปวง และสิ่งทั้งปวง ที่เป็น
ขึ้นแล้วนั้น ไม่มีสักสิ่งเดียวที่เป็นขึ้นนอกเหนือจากพระองค์”

- โยฮัน ๑/๓

“พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ขึ้น ตามแบบฉายาของ
พระองค์ และตามแบบฉายาของพระองค์นั้น พระเจ้าได้ทรง
สร้างมนุษย์ขึ้นและได้ทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง”

- เยเนซิส ๑/๓๓

“พระยะโฮวา ได้ทรงสร้างมนุษย์ด้วยผงคลีดิน ระบาย
ลมแห่งชีวิตเข้าทางจมูก ให้มีชีวิตหายใจเข้าออก มนุษย์จึง
เกิดเป็นจิตวิญญาณมีชีวิตอยู่”

- เยเนซิส ๒/๗

ผู้ใดมีความเชื่อในพระเจ้า ตามหลักในคัมภีร์
คริสตศาสนาที่อ้างมานี้ เมื่อเรารู้แจ้งเรื่องโอปปาติกะ เราก็
จะรู้แจ้งว่าพระเจ้าผู้สร้างมนุษย์นั้นคืออะไร และถึงแม้จะเป็น
พระเจ้าในศาสนาฮินดู เราก็รู้ได้ว่าพระเจ้าในศาสนานี้คืออะไร

เช่นในคัมภีร์ ภควัตคิตา ซึ่งเป็นคัมภีร์สพคัญของศาสนาฮินดู กล่าวไว้ว่า :-

“ณะอรชุน อาตมาเป็นพีชของสรรพสิ่ง สากลจักรวาล
ที่ปรากฏ เว้นอาตมาเสียแล้ว ย่อมมิได้”

- ภควัตคิตา ๓๙/๓๙

นี่เป็นคำของพระกฤษณะ ซึ่งเป็นพระเจ้าสูงสุดของ
ฮินดู และได้อวตารลงมาเกิดเป็นมนุษย์ได้ตรัสกับท้าวอรชุน
ซึ่งเป็นนักรบที่มีชื่อเสียงมากในสมัยสงครามภารตะ ซึ่งเกิด
ก่อนพุทธกาลไม่น้อยกว่าพันปี คำว่า อาตมา หมายถึงตัวของ
พระกฤษณะ และในคัมภีร์ของปรัชญาโยคะ ซึ่งเป็นคัมภีร์ที่
สำคัญยิ่งอย่างหนึ่งของศาสนาฮินดู ก็ได้แสดงลักษณะของ
พระเจ้าไว้ชัดเจนมาก ดังนี้

“ไม่มีสิ่งใดในสากลจักรวาล ซึ่งตั้งอยู่นอกเหนือไป
กว่าพระอิศวรหรืออาตมัน คือว่าบรรดาสิ่งทั้งหลายย่อมดำรง
อยู่ในพระอิศวรหรืออาตมัน”

- โยคสูตร ๑/๑๐๖

พระเจ้าในศาสนาฮินดู ซึ่งสมัยก่อนเรียกว่า ศาสนาพราหมณ์นั้น พระเจ้าในศาสนานี้มีชื่อหลายอย่างและนาน ๆ พระเจ้าจะอวตารลงมาเกิดเป็นมนุษย์ เพื่อปราบยุคเข็ญในโลกมนุษย์ และในเรื่องพระเจ้าอวตารนี้ ทางคริสตศาสนาก็มี เช่นมีกล่าวไว้ว่า :-

“เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ (ให้มาเกิดเป็นมนุษย์) เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้น จะมิได้พินาศ แต่จะมีชีวิตอยู่ชั่วนิรันดร”

- โยฮัน ๓/๑๖

“แต่เดิมพระวาทะนั้น ทรงสถิตอยู่กับพระเจ้า พระเจ้าทรงสร้างสิ่งทั้งปวงขึ้นมาโดยพระวาทะ”

- โยฮัน ๑/๑-๓

ในที่นี้หมายความว่า พระเจ้าซึ่งเป็นวิญญาณสามารถบันดาลให้คนหรืออะไรก็ได้เกิดมาจากวาทะของพระองค์ เช่นในคัมภีร์กล่าวว่า :-

“เมื่อเดิม พระเจ้าได้เนรมิตฟ้าและดิน ดินนั้นก็ว่างเปล่าอยู่ มีความมืดอยู่เหนือน้ำนั้น และวิญญาณของพระเจ้าได้ปกคลุมอยู่เหนือน้ำนั้น พระเจ้าตรัสให้เกิดความสว่าง ความสว่างที่เกิดขึ้น”

- เยเนซิส ๑/๑-๓

พระเจ้าตรัสให้มิดวงสว่างบนพื้นฟ้าอากาศ เป็นที่แบ่งกลางวันออกจากกลางคืน ให้ดวงสว่างนั้นเป็นที่กำหนดฤดูวัน ปี ให้อยู่บนพื้นอากาศ สำหรับจะได้ส่องสว่างบนแผ่นดิน ก็เป็นดั่งนั้น”

- เยเนซิส ๑/๑๔-๑๕

ข้อความที่อ้างมาให้ดูนี้ เพื่อต้องการจะให้เข้าใจเรื่องพระเจ้าในคริสตศาสนา พระเจ้าทรงสร้างสิ่งต่างๆ ขึ้นมา ด้วยวาตะของพระองค์ แต่อย่างไรก็ดี มาในยุคหลัง ๆ นี้ เกิดมีการแปลคำว่า **พระวาตะ** ใหม่ โดยแปลออกมาชัดเจนว่า **พระวาตะก็คือพระเยซูคริสต์ ผู้เป็นพระบุตรองค์เดียวของพระเจ้าที่อวตารลงมาเกิดเป็นมนุษย์** เช่นในคัมภีร์ที่

พิมพ์ออกมาใหม่ ซึ่งมีชื่อในภาษาไทยว่า **“พระคริสตธรรมใหม่
อมตธรรมเพื่อชีวิต”** จัดพิมพ์และจำหน่ายโดยกองคริสเตียน
บรรณศาสตร์ ๒๘/๒ ซอยประชาอุทิศ ถนนปฎิพัทธ์ พิมพ์ครั้งที่
ที่หนึ่งเมื่อ ค.ศ. ๑๙๓๓/๓ (พ.ศ. ๒๕๑๐) ได้แปลว่า :-

“เมื่อแรกเริ่มนั้น พระคริสต์ดำรงอยู่แล้ว พระองค์
ประทับอยู่กับพระเจ้า และทรงเป็นพระเจ้า พระองค์ทรง
สร้างทุกสิ่งทุกอย่างขึ้นด้วยพระองค์เอง ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใด
เกิดขึ้นโดยที่พระองค์มิได้ทรงสร้าง พระองค์ทรงเป็นบ่อ
กำเนิดแห่งชีวิต และชีวิตนี้เองที่นำแสงสว่างมาสู่มวลมนุษย์
แสงสว่างนั้นได้ส่องเข้าไปในความมืด ซึ่งความมืดไม่สามารถ
บดบังแสงสว่างนั้นได้เลย”

- โยฮัน ๑/๑-๔

ที่เขาแปลเช่นนี้ ก็เพราะในต้นฉบับภาษาอังกฤษซึ่งมี
ชื่อว่า THE LIVING BIBLE นั้นได้พิมพ์ไว้ดังนี้

BEFORE ANYTHING ELSE existed, there was Christ
with God. He has always been alive and is himself God.

He created everything there is nothing exists that he didn't make. Eternal Life is in him, and this Life gives Light to all mankind. His Life is the Light that shines through the darkness and the darkness can never extinguish it.

ส่วนในคัมภีร์ที่พิมพ์กันมานานแล้ว เขาแปลออกมา
อย่างนี้ :-

“เมื่อเดิมนั้นพระวาทนะเป็นอยู่แล้ว และพระวาทนะ
นั้นได้อยู่กับพระเจ้า และพระวาทนะนั้นเป็นพระเจ้า เมื่อเดิมนั้น
พระองค์นั้นได้อยู่กับพระเจ้า พระองค์ได้ทรงสร้างสรรพสิ่ง
ทั้งปวง และสิ่งทั้งปวงที่เป็นขึ้นแล้วนั้น ไม่มีสักสิ่งเดียวที่เป็น
ขึ้นนอกเหนือพระองค์ ในพระองค์มีชีวิต และชีวิตนั้นเป็น
ความสว่างของมนุษย์ทั้งปวง ความสว่างนั้นก็ส่องเข้ามาใน
ความมืด แต่ความมืดนั้นหาได้มีชัยต่อความสว่างนั้นไม่”

ที่แปลเช่นนี้ ก็เพราะในต้นฉบับภาษาอังกฤษ ได้เขียน
ไว้ว่า :-

In the beginning was the Word, and the Word was with God, and the Word was God.

The same was in the beginning with God.

All things were made by him; and without him was not anything made that was made.

In him was Life; and the Life was the Light of men.

And the Light shined in darkness; and the darkness comprehended it not.

ข้อความที่อ้างมานี้ จะทำให้เราเห็นว่า แม้ในหลักของ คริสตศาสนา พระเจ้าก็อวตารลงมาเกิดเป็นมนุษย์ได้ ฉะนั้น ในเมื่อเรารู้แจ้งเรื่องโอปปาติกะว่าเกิดอย่างไร ก็จะทำให้เรารู้แจ้งว่า พระเจ้าที่สร้างมนุษย์ขึ้นมาจากผงคลีดิน (จากธาตุทั้ง ๔ ดิน น้ำ ลม ไฟ) นั่นคืออะไร พระเจ้าในศาสนาฮินดูคืออะไร

แต่สำหรับผู้ที่ไม่เชื่อในเรื่องพระเจ้า แต่เชื่อในเรื่อง ธรรมชาติว่า “คนเราเกิดขึ้นมาตามธรรมชาติ สู้แล้วแต่

ธรรมชาตินี้จะสร้าง” ในเมื่อเรารู้แจ้งเรื่องโอบปาตีกะ เราก็รู้แจ้งอีกว่า ธรรมชาตินี้เขาอ้างว่าเป็นผู้สร้างตัวเราขึ้นมา นั่นคืออะไร

เพราะเหตุนี้การรู้แจ้งเรื่องโอบปาตีกะ จนยอมรับว่า โอบปาตีกะมีจริง คนเราตายแล้วไม่สูญ ตายแล้วก็ยังมีชีวิตอยู่นั้น เป็นเรื่องยิ่งใหญ่เพียงไร ฉะนั้นการที่สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ทรงมีรับสั่งให้สร้างพระเจดีย์อิสรภาพฯ สร้างศูนย์พัฒนาศาสนาฯ นั้น จึงเป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่มาก ยิ่งใหญ่ถึงขนาดได้รับการรับรู้จากพระฤๅษีอลิตดาบส ทั้งนี้เพราะอะไร ? ขอโปรดได้พิจารณาถึงเหตุผลต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ แล้วจะเข้าใจแจ่มแจ้ง

การสร้างพระเจดีย์อิสรภาพ ฯ

เป็นประจักษ์พยานบอกให้รู้อะไร

การสร้างพระเจดีย์อิสรภาพฯ ก็ดี การสร้างศูนย์พัฒนาศาสนาฯ ก็ดี ทั้งหมดได้เป็นประจักษ์พยานยืนยันถึง

การมีอยู่ของโอบปาติกะอย่างกว้างขวางและชัดเจนมาก
สิ่งก่อสร้างโดยเฉพาะพระเจดีย์อิสรภาพฯ นั้น ถ้าไม่ถูก
ทำลายด้วยระเบิดหรืออาวุธใด ๆ ที่ร้ายแรงปานระเบิด
พระเจดีย์นี้ก็จะยืนเสียดฟ้าอยู่นับเป็นร้อย ๆ ปี หรือพันปีขึ้นไป
อานุภาพของพระเจดีย์จะทำให้คนทั้งหลาย ซึ่งไม่เฉพาะแต่
คนไทย แต่หากหมายถึงคนในชาติอื่น ๆ ด้วยเชื่อว่าโอบปาติกะ
มีแน่ ซึ่งถ้าพูดในภาษาธรรมดาก็คือเชื่อว่า ผีสงเวทตามี
ภูตผีปีศาจมี นรก-สวรรค์มี เทพเจ้าสิ่งศักดิ์สิทธิ์มี การเชื่อว่า
สิ่งเหล่านี้มี และเชื่อกันอย่างถูกต้อง เชื่อกันอย่างมีเหตุผล
เชื่อโดยมีการพิสูจน์ ความเชื่อในลักษณะนี้มีประโยชน์มาก
แต่ถ้าเชื่อกันอย่างมงาย เชื่อกันอย่างเพ้อฝัน เชื่อกันโดยไม่
มีการพิสูจน์ ความเชื่อในลักษณะนี้ก็มีอันตรายมาก ข้าพเจ้า
ได้กล่าวมาแล้วว่า การเชื่อว่าโอบปาติกะมี ที่ว่ามีประโยชน์
อันยิ่งใหญ่ ก็เพราะการเชื่อว่าโอบปาติกะมีนี้เท่านั้น ที่จะทำ
ให้เข้าใจถึงเรื่องตัวเราได้อย่างแจ่มแจ้ง โดยเฉพาะในเรื่อง
ที่ว่า “ตัวเราเกิดมาจากวิญญาณของเรา” เพราะการเกิด
ของโอบปาติกะในขณะที่คนเรากำลังจะสิ้นใจ และการติดต่อ

กับโอบปาติกะได้ ข้อมูลเหล่านี้จะเป็นเครื่องยืนยัน หรือเป็นข้อพิสูจน์คำสอนของพระพุทธเจ้าที่ว่า “ตัวเราเกิดมาจากวิญญาณของเรา” ได้อย่างชาวสะอาด ผู้ที่เชื่อว่าโอบปาติกะมีแต่ไม่สนใจที่จะนำมาเป็นข้อพิสูจน์ ในเรื่องการเกิดแห่งร่างกายของตน กลับไปสนใจในแง่อื่น เช่นหวังจะให้โอบปาติกะทั้งหลายช่วยเหลือตนอย่างนั้นอย่างนี้ หรือสนใจในเรื่องปาฏิหาริย์ สนใจในเรื่องความศักดิ์สิทธิ์อะไรทำนองนี้ ถ้าสนใจอย่างนี้ ก็นับว่าผิดทาง และจะเกิดประโยชน์น้อยที่สุด จะไม่ช่วยให้ตนเองพ้นทุกข์ได้เลย

การรู้แจ้งเรื่องโอบปาติกะ จะช่วยให้พ้นทุกข์ ได้อย่างไร

ข้าพเจ้าขอทบทวนในเรื่อง “ตัวเราเกิดมาจากวิญญาณของเรา” อีกครั้ง โดยปกติคนเราย่อมเป็นห่วงตัวเองในลักษณะต่าง ๆ และที่ห่วงมากที่สุดก็คือกลัวตาย ความเป็นห่วงตัวเองนี้แหละ ที่เป็นเหตุทำให้คนเราเห็นแก่ตัว ความมักได้

ความโลภ ความกตขี้ การเอาวัดเอาเปรียบ การโกงการทุจริตต่าง ๆ ล้วนแต่มีต้นเหตุมาจากความเป็นห่วงตัวเอง การเห็นแก่ตัวทั้งสิ้น ความทุกข์ทั้งหลายเช่นความกลุ้มใจ ความวิตกกังวล ความหวาดกลัว คิดมาก ฟุ้งซ่าน เป็นโรคประสาท ก็มีต้นเหตุมาจากการเป็นห่วงตัวเอง การเห็นแก่ตัว รักตัวเองมากเกินไป ยึดถือร่างกายว่าเป็นตัวเรา หรือถือเป็นคนของ ๆ เราอย่างเหนียวแน่น และเมื่อยึดถือร่างกายมาก ก็เป็นเหตุให้ยึดถือสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับร่างกาย เช่น เสื้อผ้า อาหาร ที่อยู่ และอื่น ๆ อย่างเหนียวแน่นไปด้วย ปล่อยวางได้ยาก ฉะนั้นความทุกข์ต่าง ๆ จึงได้เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันอย่างไม่มีทางที่จะสิ้นสุดลงได้ และทางที่จะปลดปล่อยความทุกข์ต่าง ๆ เหล่านี้ ก็มีอยู่ทางเดียวที่ได้ผลแน่นอน คือ เราจะต้องรู้แจ้งว่า :-

“ตัวเราคือร่างกายเกิดมาจากวิญญานของเรา”

และต้องรู้ว่า “วิญญานเป็นสิ่งที่ไม่ตายไม่ดับสูญพร้อมกับร่างกายตาย”

“วิญญานเป็นของเกิดดับและเกิดใหม่อยู่เสมอ”

“ตราบใดที่วิญญาณยังมีกิเลส วิญญาณจะไม่ดับสูญ
วิญญาณจติแล้วจะต้องปฏิสนธิเรื่อยไป”

จติคือการดับ ปฏิสนธิคือการเกิดใหม่ การเกิดใหม่ก็คือวิญญาณจะต้องสร้างร่างกายขึ้นใหม่ เมื่อจติจากคนในโลกมนุษย์ ก่อนอื่นจะต้องปฏิสนธิในโลกของวิญญาณก่อน คือสร้างกายทิพย์ หรือกายโอบปาติกะ กายซึ่งเกิดจากใจล้วน ๆ และถ้าจติจากกายทิพย์มาปฏิสนธิในโลกมนุษย์ ก็คือมาเกิดในท้องของแม่ พุดให้ชัดก็คือ มาเกิดในไข่ที่ผสมเชื้อไว้แล้วในมดลูกของแม่ ดังที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า :-

“ดูก่อนอานนท ถ้าวิญญาณจักไม่ก้าวลงสู่ท้องของมารดา นามรูปจะพึงเกิดในท้องของมารดาได้หรือ ?

มิได้พระพุทธเจ้าข้า

เพราะเหตุนี้แลอานนท เราจึงได้กล่าวว่ วิญญาณเป็นปัจจัยให้เกิดนามรูป”

- ที. มหา ๑๐/๗๔

“วิญญาณเป็นปัจจัยให้เกิดนามรูป” ก็คือ “วิญญาณเป็นผู้สร้างชีวิต” ได้กล่าวแล้วว่า ถ้าเราเข้าใจเรื่องโอปปาติกะชีวิตซึ่งเกิดจากวิญญาณของตัวเองล้วน ๆ นั้น ก็จะทำให้รู้แจ้งว่า พระเจ้าหรือธรรมชาติที่อ้างกันว่าเป็นผู้สร้างคนเราขึ้นมา นั่นคืออะไร ความรู้แจ้งในเรื่องนี้เป็นบทเบื้องต้นที่จะนำไปสู่การรู้แจ้งในธรรมะทั้งปวง ถ้ายังไม่รู้แจ้ง หรือรู้แต่ก็ยังไม่แจ่มแจ้ง ยังไม่เชื่ออย่างสนิทใจ ยังมีอะไรสงสัยอยู่ ก็ไม่อาจจะช่วยให้รู้แจ้งธรรมะอื่น ๆ ได้ คือแปลว่าต้องรู้อย่างแจ่มแจ้งจริง ๆ อย่างที่พระพุทธเจ้าได้ตรัสไว้ว่า :-

พระเสขะจักรู้แจ้งซึ่งแผ่นดินนี้ พระเสขะจักรู้แจ้งซึ่งยมโลก ซึ่งโลกนี้พร้อมทั้งเทวโลก พระเสขะจักรู้แจ้งซึ่งบทแห่งธรรมที่ตถาคตแสดงเอาไว้ดีแล้ว เหมือนนายมาลาการผู้ฉลาด รู้จักเลือกสรรดอกไม้เอามาทำเป็นพวงมาลัย

- ธรรมบท ภาค 3 เรือปลู่วิกฤต

คำว่า **พระเสขะ** หมายถึงพระอรหันต์บุคคลตั้งแต่พระโสดาบันขึ้นไปถึงพระอนาคามี เพราะท่านเหล่านี้

ยังศึกษาธรรมะไม่จบ ยังไม่รู้แจ้งธรรมะทั้งหมด เสดชะตามศัพท์แปลว่า ผู้ยังต้องศึกษาอยู่ ส่วนพระอรหันต์ เรียกว่า พระอเสชะ ผู้จบการศึกษาแล้ว รู้แจ้งธรรมะทั้งปวงแล้ว

คำว่า **แผ่นดินนี้** เป็นสำนวนเปรียบเทียบ ในความหมายจริง ๆ คำนี้หมายถึงอัฐตภาพ คือตัวตนของเรา ซึ่งส่วนใหญ่แล้วก็เกิดมาจากธาตุดิน ตายแล้วก็กลายเป็นดิน

คำว่า **ยมโลก** ก็หมายถึงโลกแห่งอบายภูมิ ๔ คือนรก เปรต อสุรกาย เดรัจฉาน

คำว่า **โลกนี้** ก็คือโลกมนุษย์ เทวโลก คือโลก สวรรค์ ซึ่งหมายถึงสวรรค์ทั้งในโลกมนุษย์และสวรรค์ในโลกของโอบปาติกะ

จากพุทธพจน์ที่นำมาอ้างนี้ จะเห็นได้ชัดว่าพระอรียเจ้าทุกองค์จะต้องรู้แจ้งในเรื่องเหล่านี้ ถ้าไม่รู้แจ้งก็เป็นพระอริยะไม่ได้ คำว่า **พระอริยะ** นอกจากจะหมายถึง ท่านที่ละกิเลสได้เด็ดขาดแล้ว ยังมีความหมายอีกอย่างคือ หมายถึง ท่านที่

เอาชนะความทุกข์ได้อย่างเด็ดขาด เหมือนอย่างสำนวนใน คัมภีร์กล่าวว่า ท่านเป็นผู้ปิดประตูอบายภูมิได้แล้ว ท่านมีอัน ไม่ตกต่ำต่อไปอีกแล้ว ไม่ว่าจะยังจะต้องมีชีวิตอยู่ต่อไปในโลกนี้ อีกนานสักเท่าไร หรือท่านยังจะต้องมาเกิดอีกสักกี่ชาติก็ตาม ทุกข์อันใดที่ท่านละได้แล้ว ทุกข์อันนั้นเป็นอันไม่ต้องมีกันอีกต่อไปชั่วนิรันดร์

เห็นหรือยังว่า **“การรู้แจ้งเรื่องโอปปาติกะ เป็น สิ่งจำเป็นสำหรับการพ้นทุกข์”** อย่าลืมว่า ต้องเป็นการรู้แจ้งจริง ๆ รู้อย่างเลือนลาง เต็มไปด้วยความสงสัยต่าง ๆ นั้น ใช้ไม่ได้ ฉะนั้น ประเด็นสำคัญในเรื่องนี้จึงมีอยู่อย่างเดียวคือ **จะต้องรู้ว่าชีวิตของพวกเขาโอปปาติกะเกิดขึ้นมาอย่างไร** และ แล้วให้นำมาเปรียบเทียบกับกาเกิดของร่างกายในโลกมนุษย์ เพื่อที่จะทำความเข้าใจให้แจ่มแจ้งว่า **“ตัวเราเกิดมาจาก วิญญาณของเราแน่”** ซึ่งในเมื่อเข้าใจเรื่องนี้แจ่มแจ้งแล้ว ความเป็นห่วงตัวเองเช่น กลัวตายจะลดน้อยลงไปมาก เพราะจากการรู้แจ้งในเรื่องของโอปปาติกะนั้น จะทำให้เรา เป็นอิสระ ทำให้เราพูดกับตัวเองได้อย่างมั่นใจว่า :-

**“ถ้าอยากเกิดเป็นต้องได้เกิด แต่จะเกิดเป็นอะไร
สุดแล้วแต่กรรม”**

“ใคร ๆ จะฆ่าให้เราตายไม่ได้ เพราะเราไม่เคยตายเลย
ไม่ว่าในกาลไหน ๆ ที่เข้าใจว่าเราตายนั่น ความจริงคือร่างกาย
ตาย ไม่ใช่เราตาย เรายังอยู่เสมอ เพราะถ้าเราอยากอยู่
ถึงแม้โลกนี้จะพินาศ ชีวิตทุกชีวิตในโลกนี้ไม่มีเหลืออยู่เลย
เราก็กังอยู่ เพราะความจริงเราก็เคยมีชีวิตมานานแล้ว ก่อนที่
โลกนี้จะเกิดเสียด้วยซ้ำไป”

“ถ้าเราต้องการจะเป็นอะไร ก็ต้องทำเอง และจะ
สำเร็จสมความปรารถนา เพราะทุกคนจะต้องเป็นไปตามกฎ
ของกรรม “หว่านพืชเช่นใด ย่อมได้ผลเช่นนั้น ทำดีได้ดี
ทำชั่วได้ชั่ว”

อนึ่ง สำหรับคนที่รู้แจ้งในเรื่องโอปปาติกะ จนทำให้
ยอมรับว่าตัวเราเกิดมาจากวิญญาณของเราแน่นอน ย่อมจะรู้
แจ้งในเรื่องบุญและบาป ยอมรับว่าบุญและบาปมีจริง
บุญและบาปจะต้องให้ผลจริง ทำให้เกิดหิริโอตตัมปะ ผู้ใดถ้า

ไม่รู้แจ้งเรื่องโอบปาติกะ ก็เป็นอันหวังได้ว่าผู้นั้นจะรู้แจ้งในเรื่องบุญและบาปไม่ได้ และจะไม่เชื่อว่า บุญและบาปมีผลจริง เหมือนอย่าง que พระพุทธเจ้าได้ตรัสสอนไว้ ทั้งนี้เพราะอะไร ? ก็เพราะผลของบุญและบาปในโลกของมนุษย์ไม่ปรากฏให้เห็น ได้ชัดเหมือนกับในโลกของโอบปาติกะ เช่นเดียวกับถ้าเราไม่รู้แจ้งว่าโอบปาติกะมี ไม่รู้แจ้งว่าร่างกายของโอบปาติกะเกิดขึ้นอย่างไร เราก็ไม่มีทางจะรู้ได้อย่างแจ่มแจ้งว่า ร่างกายของเราเกิดมาจากวิญญาณของเรา

อนึ่ง สำหรับคนที่ไม่เชื่อในเรื่องบุญและบาป เป็นคนไม่มีหิริโอตตตัปปะนั้น ก็จะไม่ทำอะไรมาบังคับให้ต้องละเว้นจากกรรมชั่ว ให้ประกอบแต่กรรมดี ทั้งจะไม่มี ความมั่นใจในเรื่องของความดี จะอดทนไม่ได้ในอันที่จะประกอบกรรมดีอยู่เรื่อย ๆ ไป ในเมื่อกรรมดีนั้นยังไม่ให้ผล แต่จะยินดีประกอบกรรมชั่ว ในเมื่อเห็นว่ากรรมชั่วให้ผลตามที่ต้องการได้เร็วกว่า ดีกว่า เพราะคนประเภทนี้จะไม่คำนึงถึงชาติหน้าชาติหลัง จะมุ่งเอาแต่ผลในปัจจุบันชาติอย่างเดียว เมื่อเป็นเช่นนี้ก็

จะต้องมีความเร่าร้อนทางจิตใจอยู่เสมอ จะหาสันติสุขไม่ได้ แม้จะมีความเป็นอยู่ดี มีฐานะดี มีชื่อเสียงเกียรติยศ

ขอได้โปรดสังเกตว่า ถ้าคนไหนยึดมั่นในเรื่องร่างกาย ของตนมาก ยึดถืออย่างเหนียวแน่นว่า ร่างกายก็คือตัวเรา เป็นของ ๆ เราจริง ๆ เมื่อยึดถือร่างกายมาก ก็ย่อมจะต้อง ยึดถือสิ่งที่เกี่ยวข้องเนื่องกับร่างกายมากเช่นเดียวกัน ปล่อยวาง อะไรได้ยาก เมื่อเป็นเช่นนี้ ความทุกข์ในชีวิตประจำวันก็ต้อง มีมาก และจะไม่มีทางเอาชนะได้ด้วย เพราะต้นเหตุของ ความทุกข์ที่แท้จริงนั้นอยู่ที่ตัณหาอุปาทาน อยู่ที่อวิชชาใน สันดานของคนเรา

แต่สำหรับคนที่รู้แจ้งเรื่องโอปปาติกะ การปล่อยวาง ในเรื่องร่างกายจะมีได้ง่าย เพราะถึงอย่างไรเขาก็ สำนึกได้ เสมอว่า *ร่างกายไม่ใช่ตัวเราหรือของ ๆ เราจริง ๆ ความตาย ไม่ใช่ความสิ้นสุดของชีวิต การตาย ก็คือการเริ่มต้นชีวิตใหม่* คนที่รู้แจ้งในเรื่องโอปปาติกะ เขาจะสำนึกถึงความจริงนั้นได้ อยู่เสมอ ฉะนั้น ความเป็นห่วงตัวเองจึงมีน้อย และพร้อมกันนั้น

เขาก็จะละเว้นความชั่ว ทำความดีได้ง่ายด้วยความเต็มใจ และเป็นคนรู้จักปล่อยวาง ไม่ยึดถืออะไรอย่างผิด ๆ ซึ่งจะเป็นเหตุให้เกิดความทุกข์ เพราะเหตุนี้การรู้แจ้งเรื่องโอบปาติกะ จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับความพ้นทุกข์

ทุกคนอย่าประมาท

ขอให้ท่านผู้อ่าน โปรดย้อนไปนึกถึงเทศนาของ สมเด็จพระสังฆราชศุขอีกครั้ง ที่ท่านกล่าวว่า :-

ขณะนี้นั้น.....บรรยากาศในขณะนี้ เป็นแสงรุ่งกระจาย ผลมผลานกับสีทองแผ่เข้ามาใน.....ในสถานที่แห่งนี้ เพื่อส่องสว่างเข้าไปในจิตใจของแต่ละคน ขอทุกคนที่อยู่ในสถานที่นี้ในขณะนี้ จงนึกวาดภาพของตัวเองให้นั่งอยู่ใน ลำเรือใหญ่ ซึ่งกำลังท่องเข้าไปอยู่ท่ามกลางมหาสมุทร อันกว้างใหญ่ไพศาล มหาสมุทรซึ่งขณะนี้ มีสัตว์โลกทั้งมวล แหวกว่ายอยู่ในน้ำในมหาสมุทรนั้น แต่บุคคลซึ่งกำลังอยู่ใน สถานที่นี้ หมายความว่า ได้ขึ้นเรือแล้ว แต่....แต่ทุกคนยังมี

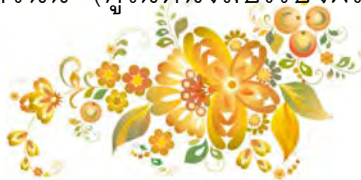

ความประมาทอยู่ จงตั้งใจของตัวเองให้แน่วแน่เพื่อเรือลำนี้
จะได้ถึงฝั่ง โดยมีองค์พระศาสดา ซึ่งขณะนี้นั้นคำสั่งสอนของ
พระองค์เป็นแสงสว่างนำทางเรือลำนี้ เพื่อจะข้ามโอฆสงสารนั้น

เหตุไรท่านจึงกล่าวว่า “ขอให้ทุกคนจงนึกวาดภาพ
ตัวเองให้นั่งอยู่ในเรือลำใหญ่”

และท่านยังบอกอีกว่า “แต่บุคคลซึ่งกำลังอยู่ใน
สถานที่นี้ หมายความว่าได้ขึ้นเรือแล้ว แต่ทุกคนยังมึ
ความประมาทอยู่”

การที่ท่านกล่าวให้นึกวาดภาพตนเอง อยู่ในเรือลำใหญ่
ก็เพราะท่านรู้ดีว่า ผู้ที่มาทำบุญทอดผ้าป่าในวันนั้นทุกคน
เชื่อว่าโอบปาติกะมีจริง นี่ก็คือคนเหล่านี้ได้อยู่ในเรือลำใหญ่
ที่มุ่งหน้าจะผ่านโอฆสงสารไปให้ถึงฝั่งพระนิพพาน ผู้ที่ไม่เชื่อว่า
โอบปาติกะมี ก็คือผู้ที่ยังแหวกว่ายอยู่ในมหาสมุทร ยังไม่ได้
ขึ้นเรือ ทั้งนี้ก็เพราะคนที่เป็นมิจฉาทิฐิ และเป็นมิจฉาทิฐิอย่างแรง
ด้วยกล่าวคือ เชื่อว่าโอบปาติกะไม่มี ดังที่พระพุทธรเจ้าตรัส
ไว้ในอปทานกสูตรนั้น (ดูในหนังสือเรื่องผีและเทวดามีจริง)

ยอมไม่มีทางจะขึ้นเรือได้เลย เพราะคนที่เป็นมิจฉาธิฐิเช่นนี้ แม้แต่สวรรค์ก็ไปไม่ได้ ฉะนั้น สำหรับผู้ที่เชื่อว่าโอบปาติกะมี และเลื่อมใสในการบุญ การปฏิบัติธรรม ท่านจึงบอกว่าได้อยู่บนเรือลำใหญ่แล้ว “แต่ทุกคนก็ยังมีความประมาทอยู่” ซึ่งหมายความว่า ถึงแม้จะเชื่อว่าโอบปาติกะมี แต่ก็ไม่นั่นคงดีไม่ติดต่อไป อาจจะได้ตกลงจากเรือลำใหญ่ คือเกิดไม่เชื่อเรื่องนี้ขึ้นมา ซึ่งเมื่อเป็นเช่นนี้ก็ไม่มีทางพ้นทุกข์แน่ จะพ้นได้อย่างไร ในเมื่อตนเองขึ้นจากมหาสมุทรได้แล้ว ก็กลับโผล่ลงไปแหวกว่ายอยู่ในมหาสมุทรอีก

อนึ่ง คนที่เชื่อว่าโอบปาติกะมี ถึงแม้จะเชื่ออย่างสนิท แต่ถ้ากระทำหรือความประพฤตินในชีวิตประจำวัน ส่วนใหญ่หนักไปในการทุจริตผิดศีลอยู่เสมอ ก็แปลว่ายังเป็นคนประมาทอยู่ และไม่แน่ว่าสักวันหนึ่งข้างหน้า อาจจะได้ตกลงจากเรือลำใหญ่ คือเกิดไม่เชื่อเรื่องนี้ขึ้นมา ทั้งนี้ก็เพราะการประพฤติกุศลผิดศีลทั้งหลายนั้น ถ้าลงได้ประพฤตินั้นเป็นนิสัยแล้ว ย่อมจะทำให้ความเห็นวิปริตผิดจากคลองธรรมได้ง่าย มันเหมือนกับคนที่ฆ่าสัตว์เป็นอาชีพ หรือโกหกเป็น

อาชีพ คนประเภทนี้ โดยใจจริงแล้วยอมไม่เชื่อในเรื่องบาป ถึงแม้จะมีใครมาอธิบายอย่างดีเพื่อให้เห็นว่าบาปมีอยู่จริง แต่ภายในจิตใจของเขาก็จะปฏิเสธไม่ยอมรับอยู่เสมอโดยอัตโนมัติ เพราะมันขัดกับอาชีพของเขา และเขาก็ไม่ต้องการเลิกอาชีพอันนั้น เพราะฉะนั้นถึงอย่างไรเขาก็ไม่ยอมรับ ถ้ายิ่งการอธิบายไม่แจ่มแจ้ง เหตุผล ตัวอย่างไม่ชัดเจนก็ยิ่งจะไม่ยอมรับ คนประเภทนี้จะยอมรับได้จริง ๆ ก็ต่อเมื่อต้องเห็นชัดด้วยตนเอง เช่นตายไปแล้วไปพบการทุกข์ทรมานในนรก ซึ่งเขาแน่ใจว่าเรื่องนั้นเป็นเรื่องจริง เมื่อเขาฟื้นขึ้นมา เขาก็จะเลิกจากการบาปได้ทั้งหมด และจะเชื่อนิทานว่าบุญบาปมีจริงแท้แน่นอน ฉะนั้นเมื่อเรื่องของโอปปาติกะ ที่รู้จักกันอยู่เดี๋ยวนี้ยังไม่เห็นชัดเหมือนกับการเห็นภาพในโทรทัศน์ จึงเป็นสิ่งที่เป็นไปได้สำหรับผู้ที่ประพฤติดุจริตผิดศีลอยู่เสมอ ที่จะเลิกเชื่อในเรื่องโอปปาติกะ และนี่แหละคือความหมายที่สมเด็จพระสังฆราชสุขท่านว่า “แต่ทุกคนยังประมาทอยู่”

อนึ่งในตอนทำยสมเด็จพะสังฆราชสุข ท่านยังได้เทศน์ต่ออีกว่า “ใครก็ตามที่ได้มีจิตอนุโมทนาในการกุศลครั้งนี้

เพื่อรำลึกถึงพระยาชื่อลิตดาบส บุคคลผู้มีฉันทอันแก่กล้ามา
สมัยก่อนครั้งพุทธกาล หมายความว่าบุคคลนั้น...บุคคลนั้น
จะประสบความสำเร็จ จะได้รับแสงสว่างแห่งชีวิต จงนึกวาด
ภาพตัวเองให้ชัดเจนว่า ขณะนี้ตัวเองกำลังนั่งอยู่ในเรือลำใหญ่
เรือลำนั้นกำลังมุ่งหน้าผ่านโกลนสงสาร น้อมใจตัวเอง ชำระใจ
ตัวเองให้มีความบริสุทธิ์ เพื่อถึงฝั่งพระนิพพาน โดยมีคำสอน
ขององค์พระศาสดาเป็นเครื่องส่องทาง”

“ใครก็ตามที่มีจิตอนุโมทนาในการกุศลครั้งนี้เพื่อรำลึก
ถึงพระยาชื่อลิตดาบส... บุคคลผู้นั้น จะประสบความสำเร็จ
จะได้รับแสงสว่างแห่งชีวิต” ข้อความอันนี้เกือบจะไม่ต้อง
อธิบาย เพราะมีความหมายชัดเจนอยู่แล้ว แต่อย่างไรก็ดี ก็ควรจะ
สังเกตไว้ด้วยว่า “ที่ท่านเทศน์เช่นนั้น ย่อมหมายถึงผู้ที่เชื่อว่า
พระยาชื่อลิตดาบสก็มีตัวตนจริง และท่านสามารถรับรู้ใน
การกุศลครั้งนี้ได้จริง” นี้เท่ากับมีความเชื่อในเรื่องโอบปาติกะ
ไม่เช่นนั้นจะมาทอดผ้าป่าครั้งนี้ไม่ได้ และจะมีจิตอนุโมทนา
ไม่ได้ ซึ่งความเชื่ออันนี้จะมีผลทำให้ได้รับแสงสว่างแห่งชีวิต
คือการรู้แจ้งในธรรม รู้แจ้งเรื่องตนเอง อย่างน้อยก็แน่ใจใน

เรื่องการเมืองอยู่ของโอบปาติกะ ซึ่งจะเป็นเหตุให้เข้าใจว่าตัวเองเกิดมาอย่างไร ตายแล้วจะไปไหน อำนาจของบุญบาปมีจริง ฯลฯ และก็ขอให้สังเกตอีกว่า :-

“ล้าพังความเชื่ออย่างเดียว ไปถึงพระนิพพานไม่ได้ ต้องชำระใจของตนเองให้บริสุทธิ์ด้วย และจะต้องน้อมใจไปสู่พระนิพพาน คือต้องการพระนิพพานจริง ๆ บรรารณาพระนิพพานจริง ๆ จึงจะไปถึงพระนิพพานได้” ซึ่งนั่นย่อหมายถึงว่า จะต้องเข้าใจเรื่องพระนิพพานถูกต้อง เพื่อฝันเอาไม่ได้ ดังที่คนส่วนมากนึกวาดภาพเอาเอง หรือเข้าใจเอาเองว่า นิพพานเป็นบ้านเป็นเมืองซึ่งวิเศษสูงสุด ใครเข้าถึงนิพพานแล้ว จะไม่ต้องกลับมาเวียนว่ายตายเกิดอีกต่อไป และคนที่เข้าใจเรื่องพระนิพพานได้ถูกต้องก็จะต้องเรียนธรรมะ เรียนให้รู้ว่า พระพุทธเจ้าตรัสเรื่องพระนิพพานไว้อย่างไร และจะต้องปฏิบัติอย่างไร จึงจะไปถึงพระนิพพานได้ เพราะฉะนั้นในตอนท้ายท่านจึงได้กล่าวว่า “โดยมีคำสอนขององค์พระศาสดาเป็นเครื่องส่องทาง”

อีกประเด็นหนึ่งก็คือ “ทำไมท่านจึงบอกให้นี้กวาดภาพตัวเองให้ชัดว่า ขณะนี้ตัวเองกำลังนั่งอยู่ในเรือลำใหญ่ ซึ่งกำลังมุ่งหน้าผ่านโสมงสาร เพื่อไปให้ถึงฝั่งพระนิพพาน”

การวาดภาพตัวเองให้ชัดว่า ขณะนี้ตัวเองกำลังนั่งอยู่ในเรือลำใหญ่ จำเป็นหรือที่จะต้องทำเช่นนี้ ข้าพเจ้าคิดว่า จำเป็นมาก และที่ท่านเทศน์เช่นนั้น ก็เพื่อจะให้เราทั้งหลาย ได้เกิดความรู้สึกว่า คนส่วนใหญ่ออกบวชทั่วโลก ยังไม่มีที่พึ่งอันปลอดภัย เพราะคนส่วนใหญ่ก็เหมือนกับคนที่แหวกว่ายอยู่ในมหาสมุทรจริง ๆ เขาไม่รู้ว่า เขาเกิดมาทำไม ทำไมจึงต้องเกิดมา อะไรทำให้เขาเกิด แล้วในที่สุดจะไปไหนกัน เขาไม่รู้ ไม่รู้จริง ๆ เหมือนคนที่แหวกว่ายอยู่ในมหาสมุทร ซึ่งเขามองไม่เห็นฝั่ง ทั้งที่รู้อยู่ว่า ในมหาสมุทรนั้นมีอันตรายมาก แต่ก็ช่วยอะไรไม่ได้ เขาเองต้องพยายามแหวกว่ายเพื่อให้ชีวิตรอด ฝั่งก็มองไม่เห็น หยุดก็ไม่ได้ ผู้คนที่จมน้ำตาย ถูกปลาหรือสัตว์ร้ายคาบเอาไปกิน ถูกคลื่นซัดอยู่ตลอดเวลา ใต้อันที่เห็นยังไม่ถึงดิน เสียงร้องไห้ระงมไปทั่ว มีดก็มีด สิ่งเหล่านี้เห็นจำเจ วันแล้ววันเล่า ไม่ทราบว่าจะช่วยกันได้อย่างไร และที่ร้าย

ที่สุดก็คือไม่รู้ว่่า ทำไ่ม่ อะไร ที่ทำให้ตัวเองต้องมาตกอยู่ใน
 ทั่องมหาสมุทรอันเว้งว่างกว้างขวางมองเห็นแต่น้ำกับทั่องฟ้า
 เช่นนี้ เกิดมาก็ตกอยู่ในสภาพเช่นนี้ ตายแล้วจะต้องมาเกิดใน
 สภาพเช่นนี้อีกหรือไ่ม่ เขาไม่รู้ ไ่ม่แน่ใจ แต่ก็พยายามจะคิดว่า
 ตายแล้วคงไ่ม่ต้องมาตกอยู่ในสภาพเช่นนี้อีก (พวกนี้คือพวก
 ที่เป็นมิจฉาทิฐิ โดยเฉพาอะจุเฉพาทิฐิ เห็นว่าตายแล้วสูญ)
 คงจะต้องหมดเรื่องหมดทุกข้ไปเลย แต่ถ้าเขารู้ความจริงว่่า
 เขาเองตายแล้วก็ต้องกลับมาอยู่ในสภาพเช่นนี้อีก หนีไ่ม่พ้น
 เป็นอย่งนี้มา ไ่ม่รู้ว่่าก็แสนที่ล้านที่โกฏฐชาติแล้ว เคะระห์ดีที่
 เขาจำชาติหนหลังไ่ม่ได้เลย ทั้ข้างหน้าอันไกลออกไป เขาก็ไ่ม่รู้
 ฉะนั้นจึงพอนอยู่ได้ แต่ถ้าเมื่อใดเขารู้ว่่า *“ความจริง เขาเอง
 ก็ดี ใคร ๆ ก็ดี ได้เคยตกอยู่ในสภาพแหวกว่่ายอยู่ในมหาสมุทร
 เช่นนี้มานานักหนาแล้ว และทั้ยังจะต้องเป็นเช่นนี้ต่อไปอีก
 นานมาก”* แน่นอนเขาจะทนอยู่ไ่ม่ได้ ความสนุกสนาน
 เพลิดเพลินใด ๆ ความสวยงามใด ๆ สิ่งยั้วเย้าใด ๆ ที่ชวนให้
 หลงเพลิดเพลินทุกชนิด ก็ยับยั้งเขาไ่ม่ได้ที่จะให้เขาแหวกว่่าย
 อยู่ในมหาสมุทรนั้นต่อไป เพราะเหตุที่คนทั้หลายไ่ม่รู้ เขาจึง

ยินดีที่จะอยู่ในมหาสมุทรนั้นต่อไป เพราะไม่รู้ว่าจะไปอยู่ที่ไหน
ทั้งหมดที่ทำได้ก็คือต้องกระเสือกกระสนไป เพื่อมิให้ตาย
ถึงจะอยู่ในมหาสมุทร เพราะทุกคนรักชีวิต ไม่ต้องการตาย
เมื่อยังไม่ตายก็ต้องพยายามแหวกว่ายไปเช่นนี้แหละ

ที่นี่เราลองมานึกถึงผู้ที่นั่งอยู่บนเรือลำใหญ่
เปรียบเทียบกับคนที่กำลังแหวกว่ายอยู่ในมหาสมุทร
ผู้ที่ขึ้นเรือลำใหญ่ได้ จะต้องสัมผัสมาที่ภูฏานเป็นประการแรก
จะต้องรู้ว่าเราเกิดมาอย่างไร ไปอย่างไร ฉะนั้น สำหรับผู้ที่
ไม่เชื่อ ไม่เข้าใจ ไม่รู้ในเรื่องโอบปาติกะนั้น จึงไม่มีทางเป็นไปได้
ที่จะได้นั่งอยู่ในเรือลำใหญ่ เรือที่จะผ่านฝูงชนผู้แหวกว่าย
อยู่ในมหาสมุทร ไปถึงฝั่งคือพระนิพพาน และการที่สมเด็จพระ
พระสังฆราชศุขท่านเตือนว่า “ทุกคนยังประมาทอยู่” นั้น
ท่านรู้ดีว่า ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของโอบปาติกะยังไม่
แจ่มแจ้งพอ ทั้งที่การได้เห็นตัวอย่าง...ท่านกำลังเทศน์โดย
ผ่านคนตรง ถ้าคำอย่างนั้น สำนวนอย่างนั้น สำเนียงอย่างนั้น
คนตรงทำไม่ได้ คนที่ไม่เคยเรียนคำสอนของพระพุทธเจ้าใน
เรื่องนี้ ถึงแม้จะเชื่อว่าสิ่งเหล่านี้มีจริง ก็ยังไม่เกิดประโยชน์

อะไร เพราะถึงจะเชื่ออย่างไร ก็มีข้อสงสัยเกิดขึ้นมากมาย
ไม่รู้แจ้งเรื่องนี้อย่างแน่นอน ด้วยเหตุนี้ท่านจึงบอกว่า
“โดยอาศัยคำสอนขององค์พระศาสดาเป็นเครื่องส่องทาง”

รายนามผู้มีจิตศรัทธาร่วมทำบุญ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book)

(หนังสือ อ.พร รัตนสุวรรณ)

๑. ห้างทองเทพนำชัย (เตาปูน) โดยคุณแหลม-คุณชลิกา โรจนโกศล
และครอบครัว	๘,๐๐๐ บาท
๒. ห้างทองเทพนำชัย (นนทบุรี) โดยคุณชาญวิทย์ รัตนธรรมกุล	๖,๐๐๐ บาท
๓. คุณอวยชัย-คุณศมานันท์ รัตนธรรมกุล และครอบครัว	๑๔,๐๐๐ บาท
๔. ดร.นันทพล-คุณอโณทัย-คุณวันปิยะ โรจนโกศล	๓,๐๐๐ บาท
๕. คุณพจน์-คุณกาญจน์ลภิณี-คุณกฤษณ์พีระ รัตนธรรมศรี	๓,๐๐๐ บาท
๖. คุณทศพล-คุณภคมน-ด.ญ.สุภัทสร-ด.ญ.วรัปสร รัตนธรรมกุล	๑๖,๐๐๐ บาท
๗. โรงงานทองเทพนำชัย	๑๕,๐๐๐ บาท
๘. คุณอภิรัตน์ รัตนธรรมกุล	๓,๐๐๐ บาท
๙. คุณธงชัย-คุณนฤมล-คุณวรัญญา จึงประพฤติ และครอบครัว	๖,๐๐๐ บาท
๑๐. ครอบครัวศรีสุธัญลักษณ์	๙,๐๐๐ บาท
๑๑. คุณธีร์-คุณพรมมา หอมศิริวรรณ, คุณสิทธิชัย-คุณปาริชาติ-
ด.ช.วณฤทธิ-ด.ญ.อุสา หอมสิริวรรณ และ
บริษัท สำนักกฎหมาย สิทธิชัยแอนด์แอสโซซิเอทส์ จำกัด	๑๕,๐๐๐ บาท
๑๒. คุณศักดิ์ดา-คุณรัชณี วงศ์กวีสกุล และครอบครัว	๑๕,๐๐๐ บาท
๑๓. คุณพ่อเม่งซี่ แซ่ฮ้อว-คุณแม่อาบ้วย แซ่ตั้ง	๓,๐๐๐ บาท
๑๔. คุณพ่อเล็ก-คุณแม่สินี รัตนธรรมกุล	๓,๐๐๐ บาท
๑๕. คุณพ่อใจเกียง แซ่เต้-คุณแม่เง็กเกี้ยว แซ่เลี้ยว	๓,๐๐๐ บาท
๑๖. คุณอรพรรณ-คุณรักษพงษ์ รัตนธรรมกุล	๓,๐๐๐ บาท

๑๗. ห้างทองไทยศิลป์ ๑ โดยคุณวิศรุต-คุณรัชนี บุญบรรเจิดสุข ๕,๐๐๐ บาท
๑๘. ห้างทองไทยศิลป์ ๒ โดยคุณสุวรรณ-คุณลภักดิ์ บุญบรรเจิดสุข และครอบครัว ๖,๐๐๐ บาท
๑๙. ห้างทองไทยศิลป์ ๓ โดยคุณสุรชาติ-คุณกิตติมา บุญบรรเจิดสุข และครอบครัว ๖,๐๐๐ บาท
๒๐. คุณพ่อประเสริฐ-คุณแม่อาลัย บุญบรรเจิดสุข ๓,๐๐๐ บาท
๒๑. คุณจිරะชัย-คุณทัศนีย์ ไกรกังวาล และครอบครัว ๖,๐๐๐ บาท
๒๒. คุณกิตติ-คุณวันทนีย์ รัตนศรีวิจิตร และครอบครัว ๖,๐๐๐ บาท
๒๓. คุณตาไข่เอี้ยง แซ่ฉั่ว - คุณยายโซว แซ่ลิ้ม ๓,๐๐๐ บาท
๒๔. คุณเอี้ยงฮวง บุญบรรเจิดสุข ๖,๐๐๐ บาท
๒๕. คุณทวี-คุณนัยนา ลีลาเวชบุตร ๓,๕๐๐ บาท
๒๖. คุณศุภกฤต ลีลาเวชบุตร และครอบครัว ๓,๐๐๐ บาท
๒๗. คุณปริญญา-คุณลานี ลีลาเวชบุตร ๓,๐๐๐ บาท
๒๘. คุณภิญญาดา ลีลาเวชบุตร ๓,๐๐๐ บาท
๒๙. ครอบครัวอมรสิทธิ์ ๘,๐๐๐ บาท
๓๐. คุณชัชชัย จันทร์ศุภกฤษ ๓,๐๐๐ บาท
๓๑. บริษัท ปารมิตา สตูดิโอ จำกัด ๓,๐๐๐ บาท
๓๒. ครอบครัวหงส์เงิน ๕,๐๐๐ บาท
๓๓. คุณณัฐพล-คุณศุภาวณี ศรีสุชัยลักษณ์ ๓,๐๐๐ บาท
๓๔. คุณนริศ เรเชียงแสน-คุณแม่บุญมี คำเอี่ยม ๓,๐๐๐ บาท
๓๕. คุณสุวัชรี้ เล็กศรีสกุล และครอบครัว ๓,๐๐๐ บาท

ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓

พิมพ์ที่โรงพิมพ์วิญญาน ๔๗/๒ ถนนสามเสน
บางลำพู กรุงเทพมหานคร โทร. ๐-๒๒๘๒-๒๐๒๕
พร รัตนสุวรรณ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา พ.ศ.๒๕๒๑

** หนังสือ “พระราชา อลิตดาบส” เล่มนี้ จัดทำขึ้นใหม่ในรูปแบบของ
หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) ณ เดือนสิงหาคม ๒๕๖๓

▲
เนินพระเจดีย์อิสรภาพอนุสรณ์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช

เนินหอประชุม - กลุ่มกุฏิพระ

▼

